

การเปิดรับข่าวสาร ความรู้ และทัศนคติ ของนักเรียน มัธยมศึกษาตอนปลายในกรุงเทพมหานครที่มี ต่อระบบแอดมิชชันส์ ปี 2553

อิทธิพร จันทระประทีน

สุวัฒนา วงษ์กะพันธ์

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของการเปิดรับข่าวสาร ความรู้ และทัศนคติ ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในกรุงเทพมหานครที่มีต่อระบบแอดมิชชันส์ ปี 2553 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยมีทั้งสิ้น 402 คน ผลการวิจัยพบว่า 1. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีแผนการเรียน เกเรดเฉลี่ยสะสม และรายได้เฉลี่ยรวมของครอบครัวแตกต่างกัน มีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์ที่แตกต่างกัน 2. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา แผนการเรียน และเกเรดเฉลี่ยสะสมแตกต่างกัน มีความรู้เกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์ที่แตกต่างกัน 3. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีเพศ แผนการเรียน และเกเรดเฉลี่ยสะสมแตกต่างกัน มีทัศนคติเกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์ที่แตกต่างกัน 4. การเปิดรับข่าวสารไม่มีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย 5. การเปิดรับข่าวสารมีความสัมพันธ์ในเชิงบวกกับทัศนคติเกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย 6. ความรู้มีความสัมพันธ์ในเชิงลบกับทัศนคติเกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

อิทธิพร จันทระประทีน (นศ.ม.นิเทศศาสตรพัฒนการ, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2552) และ สุวัฒนา วงษ์กะพันธ์ (M.Beh. Studies, Southeastern Oklahoma State University, USA, 1976) ปัจจุบันดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ ประจำภาควิชาการประชาสัมพันธ์ คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทความชิ้นนี้เป็นส่วนหนึ่งจากวิทยานิพนธ์เรื่อง “การเปิดรับข่าวสาร ความรู้ และทัศนคติของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในกรุงเทพมหานครที่มีต่อระบบแอดมิชชันส์ ปี 2553” โดยมี ผศ.สุวัฒนา วงษ์กะพันธ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ได้รับการประเมินผลการสอบวิทยานิพนธ์ในระดับดีมาก ของสาขาวิชานิเทศศาสตรพัฒนการ คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในปีการศึกษา 2552

Abstract

The purposes of this research were to study the correlations among media exposure, knowledge and attitude of high school students in Bangkok on national university admissions in 2010. The results of the research were as follows 1. Those different in program study, GPAX and income were exposed to information about national university admissions differently. 2. Those different in sex, age, education level, program study and GPAX were different in knowledge of national university admissions. 3. Those different in sex, program study and GPAX were different in attitude towards national university admissions. 4. Media exposure did not correlate with knowledge of students on national university admissions. 5. Media exposure positively correlated with attitude of students on national university admissions. 6. Knowledge negatively correlated with attitude of students on national university admissions

บทนำ

การศึกษาระดับหลังมัธยมศึกษาหรืออุดมศึกษานับเป็นระดับการศึกษาหนึ่งที่มีความสำคัญยิ่งต่อการพัฒนาประเทศ เนื่องจากมีบทบาทสำคัญในการผลิตกำลังคน ผู้มีความรู้ความสามารถและความเชี่ยวชาญในแต่ละสาขาวิชา ซึ่งบุคลากรเหล่านี้ต้องผ่านกระบวนการรับบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา ดังนั้นกระบวนการรับบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา หรือการสอบเข้ามหาวิทยาลัยนั้น จึงเป็นกลไกสำคัญที่ช่วยคัดเลือกบุคคลที่มีความรู้ความสามารถในแต่ละสาขาวิชาอย่างเหมาะสม เพื่อการพัฒนาประเทศด้านต่างๆ

สำหรับประเทศไทยได้มีการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาในระดับอุดมศึกษามาตั้งแต่ปีการศึกษา 2504 และปรับเปลี่ยนวิธีการคัดเลือกเรื่อยมา เพื่อให้การคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาเป็นไปอย่างบริสุทธิ์ ยุติธรรม มีความเที่ยงธรรม และสามารถ

คัดเลือกบุคคลที่มีความถนัดตามสาขาที่เรียนและมีศักยภาพในการเรียน ซึ่งการสอบคัดเลือกแบบเดิม หรือที่เรียกว่า ระบบ Entrance นั้น จะใช้ข้อสอบข้อเขียนในวิชาที่เกี่ยวข้องเพียงอย่างเดียว จนกระทั่งในปี พ.ศ. 2543 ได้มีการเปลี่ยนแปลงระบบคัดเลือกใหม่ ที่ถือว่าการเปลี่ยนแปลงอย่างมากหากเทียบกับระบบเดิมที่มีการใช้มานานกว่า 40 ปี

การสอบ Entrance ระบบใหม่ ได้นำคะแนนเฉลี่ยสะสม (GPAX) และคะแนนจากตำแหน่งเปอร์เซ็นต์ไทล์ (PR) มากำหนดน้ำหนักคิดเป็นร้อยละ 5 เท่ากัน นำคะแนนการทดสอบข้อสอบกลางของทบวงมหาวิทยาลัย และการสอบสัมภาษณ์มาพิจารณาคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาด้วย แต่การสอบระบบนี้เป็นที่วิพากษ์วิจารณ์กันอย่างกว้างขวาง จากการวิจัยพบว่าส่วนใหญ่ไม่เป็นที่พอใจของผู้เกี่ยวข้องและเห็นตรงกันว่าระบบไม่สามารถคัดเลือกผู้มีสิทธิ์เข้ามหาวิทยาลัยได้อย่างเหมาะสม ไม่พัฒนาผู้เรียน ไม่สามารถแก้ปัญหา กวดวิชาได้ และมีแนวโน้มที่สถานศึกษาจะให้เกรดเพื่อด้วย (สุวิมล ว่องวาณิช และคณะ, 2546)

ดังนั้นในปี 2545 จึงได้เริ่มมีการนำเสนอแนวคิดใหม่เกี่ยวกับการรับบุคคลเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาที่เรียกว่า Admissions ขึ้น โดยการทำงานร่วมกันของที่ประชุมอธิการบดีแห่งประเทศไทย (ทปอ.) และทบวงมหาวิทยาลัย มีการตกลงว่าจะนำมาใช้ในปีการศึกษา 2549 ซึ่งระบบนี้ได้ให้ความสำคัญกับผลการเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายมากขึ้น โดยนำองค์ประกอบ 4 องค์ประกอบมาใช้ในการพิจารณา คือ 1) ผลการเรียนเฉลี่ยสะสม (GPAX) ให้ค่าน้ำหนักร้อยละ 10 2) ผลการเรียนเฉลี่ยสะสมตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ จำนวน 3-5 กลุ่ม (GPA) ให้ค่าน้ำหนักร้อยละ 20 3) ผลการสอบทางการศึกษาแห่งชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ให้ค่าน้ำหนักร้อยละ 35-70 และ 4) ผลการสอบทางการศึกษาแห่งชาติขั้นสูง (A-NET) ให้ค่าน้ำหนักร้อยละ 0-35 เป็นองค์ประกอบในการคัดเลือก ซึ่งองค์ประกอบนี้เริ่มใช้ตั้งแต่ปีการศึกษา 2549 จนถึงปีการศึกษา 2552

แต่สำหรับในปีการศึกษา 2553 นั้น การรับบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาระบบกลาง หรือ

แอดมิชชันส์ จะมีการเปลี่ยนแปลงองค์ประกอบที่ใช้ในการคัดเลือก เนื่องมาจากมติที่ประชุมอธิการบดีแห่งประเทศไทย ตามที่ได้มีการแจ้งล่วงหน้าตั้งแต่ปี พ.ศ. 2548 มาแล้ว ประกอบกับผลการวิจัยที่เรื่องข้อดี-ข้อเสียของระบบแอดมิชชันส์ตั้งแต่ปีการศึกษา 2549-2551 ที่ผ่านมา พบว่า เกิดความซ้ำซ้อนกันขององค์ประกอบที่ใช้ในการสอบ ทำให้แอดมิชชันส์ ในปีการศึกษา 2553 มีการเปลี่ยนแปลง โดยยกเลิกการใช้ GPA และปรับค่าน้ำหนักของ GPAX เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 20 ปรับน้ำหนัก O-NET ลดลงเป็นร้อยละ 30 ยกเลิกการสอบ A-NET และรายวิชาเฉพาะ เป็นการสอบ Aptitude Test แทน ซึ่งประกอบด้วย การทดสอบความถนัดทั่วไป (GAT) ให้ค่าน้ำหนักร้อยละ 10-50 และการทดสอบความถนัดวิชาชีพ (PAT) ให้ค่าน้ำหนักร้อยละ 0-40 (ไทยโพสต์, 1 มกราคม 2552) ซึ่งนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในปีการศึกษา 2552 จะเป็นรุ่นแรกที่ใช้องค์ประกอบดังกล่าว

จากข้อมูลดังกล่าวข้างต้น จะเห็นได้ว่าการคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาในระดับอุดมศึกษาได้มีการพัฒนาปรับเปลี่ยนระบบการคัดเลือกหลายครั้ง แม้ว่าปัจจุบันการสอบเข้ามหาวิทยาลัยจะมีการรับตรงโดยมหาวิทยาลัยต่างๆ เพิ่มขึ้น อีกทั้งมีมหาวิทยาลัยเปิดที่เพิ่มโอกาสการศึกษาในระดับอุดมศึกษามากขึ้นแล้วก็ตาม การสอบคัดเลือกโดยระบบกลางก็ยังคงมีความสำคัญ ซึ่งการพัฒนาและปรับระบบการคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาที่ดำเนินการอย่างต่อเนื่องนี้ อาจนำมาซึ่งความสับสนด้านข้อมูลข่าวสาร และการเตรียมความพร้อมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่กำลังจะเข้าสู่ระบบการสอบคัดเลือกในระดับชั้นอุดมศึกษาได้ ซึ่งผู้วิจัยเห็นว่า การให้ข้อมูลข่าวสารที่ถูกต้อง ทัวถึง และชัดเจนเกี่ยวกับความสำคัญของการเปลี่ยนแปลงระบบการสอบคัดเลือก ตลอดจนการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร เนื้อหาสาระสำคัญต่างๆ ของระบบแอดมิชชันส์ ก็จะสามารถสร้างความเข้าใจอันดีให้แก่ นักเรียนผู้สมัครสอบ เพื่อเตรียมความพร้อมสำหรับตนเองในการเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาได้ และนอกจากปัญหาที่กล่าวมาแล้วนั้น การคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาโดยระบบกลาง หรือแอดมิชชันส์

ในปีที่ผ่านมา พบว่า มีปัญหานักเรียนถูกตัดสิทธิ์การสอบ A-NET ในแต่ละปีนับหมื่นคน ซึ่งในปี พ.ศ. 2551 มีนักเรียนถูกตัดสิทธิ์กว่า 20,000 คน (เดลินิวส์, 14 กุมภาพันธ์ 2552) แม้ว่าปัญหานี้จะเกิดขึ้นทุกปี และเกิดจากเหตุผลหลากหลายประการ อีกทั้งในปีการศึกษา 2553 นี้ จะยกเลิกการสอบ A-NET แล้วก็ตาม ปัญหานี้ก็สมควรถูกมองข้าม เนื่องจากเหตุผลที่ทำให้นักเรียนจำนวนหนึ่งถูกตัดสิทธิ์การสอบ A-NET และมาร้องเรียนกับสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาในปีที่ผ่านมา นั้นเกิดจากความเข้าใจผิดของนักเรียน การไม่ทราบวันชำระเงินที่แน่นอน จนชำระค่าสมัครสอบไม่ทัน กระทั่งถูกตัดสิทธิ์การสอบ ซึ่งปัญหานี้มีสาเหตุเนื่องมาจากนักเรียนผู้สมัครสอบขาดการเปิดรับข้อมูลข่าวสาร การจดจำในรายละเอียดต่างๆ เกี่ยวกับการสมัครสอบ จนสมัครสอบไม่ทัน ทำให้หมดสิทธิ์ในการสอบในที่สุด ซึ่งหากนักเรียนทราบรายละเอียดต่างๆ ชัดเจน และมีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการสอบอยู่เสมอแล้ว ปัญหาเหล่านี้ก็จะไม่เกิดขึ้น และปัญหาอีกประการหนึ่งก็อาจเกิดจากการประชาสัมพันธ์ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการสอบด้วย จึงนับได้ว่าปัญหานี้เป็นอีกปัญหาหนึ่งที่เกิดเนื่องมาจากการสื่อสารนั่นเอง

จากปัญหาต่างๆ ที่กล่าวมาข้างต้น ทั้งในปีที่ยังไม่มี การเปลี่ยนแปลงองค์ประกอบในการรับบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา จนกระทั่งในปีการศึกษา 2553 ที่จะมีการเปลี่ยนแปลงองค์ประกอบนั้น ปัญหาหนึ่งที่มักพบได้เสมอ คือ ปัญหาเรื่องการสื่อสาร การรับทราบข้อมูลข่าวสารต่างๆ ของนักเรียน ด้วยเหตุผลนี้เองผู้วิจัยจึงเห็นควรว่าจำเป็นต้องมีการศึกษาเรื่องการเปิดรับข่าวสารความรู้ และทัศนคติของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในกรุงเทพมหานครที่มีต่อระบบแอดมิชชันส์ ปี 2553 เพื่อจะได้ทราบถึงการเปิดรับข่าวสาร ความรู้ และทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อระบบแอดมิชชันส์ ทราบถึงความต้องการของนักเรียนด้านเนื้อหาเกี่ยวกับการประชาสัมพันธ์เรื่องแอดมิชชันส์ อีกทั้งยังใช้เป็นกระจกสะท้อนภาพของการกระจายข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์ของหน่วยงานและบุคคลผู้เกี่ยวข้อง เพื่อใช้ในการพัฒนาการวางแผนการประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสาร และเป็นฐานข้อมูลในการปรับปรุงระบบการคัดเลือก

บุคคลเข้าศึกษาในระดับอุดมศึกษาที่ดีขึ้นไปในอนาคตได้อีกด้วย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย
2. เพื่อศึกษาความรู้เกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย
3. เพื่อศึกษาทัศนคติเกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย
4. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับข่าวสารและความรู้เกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย
5. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับข่าวสารและทัศนคติเกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย
6. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้และทัศนคติเกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดเกี่ยวกับการเปิดรับข่าวสาร

ในกระบวนการเปิดรับข่าวสารของบุคคลนั้น แคลปเปอร์ (Klapper, 1963 อ้างใน ประม ะ สตะเวทิน, 2546: 121-124) กล่าวว่า กระบวนการเลือกรับข่าวสารประกอบด้วยการกลั่นกรอง 4 ขั้น ดังนี้

1. การเลือกเปิดรับ (Selective Exposure) ในชีวิตประจำวันเรามีโอกาสได้รับสารจากแหล่งสารหรือผู้ส่งสารจำนวนมาก แต่มีเวลาและความสามารถที่จำกัด การรับสารจะมีความพึงพอใจหรือไม่พึงพอใจต่อแหล่งสารหรือผู้ส่งสารที่ต่างกัน ดังนั้นจึงมักเลือกรับสารหรือเลือกใช้สารจากผู้ส่งสารที่พึงพอใจเท่านั้น

2. การเลือกให้ความสนใจ (Selective Attention) สมองของมนุษย์สามารถรับข้อมูลได้จำกัด ดังนั้นผู้รับสารจึงเลือกให้ความสนใจต่อข่าวสารที่สมองสามารถรับได้

นอกจากจะเลือกสารโดยความสนใจแล้ว ยังเลือกรับสารที่สอดคล้องกับทัศนคติและความเชื่อ โดยพยายามหลีกเลี่ยงข่าวสารที่ขัดแย้งกับทัศนคติและความเชื่อด้วย

3. การเลือกรับรู้ (Selective Perception) ผู้รับสารจะเลือกรับรู้และตีความข่าวสารที่ได้รับแตกต่างกันตามประสบการณ์ ดังนั้นการรับรู้และตีความหมายต่อสิ่งเดียวกันจึงแตกต่างกันตามประสบการณ์ที่ต่างกันออกไป

4. การเลือกจดจำ (Selective Retention) ในงานวิจัยหนึ่งพบว่า คนเราสามารถจดจำเรื่องราวที่สอดคล้องหรือสนับสนุนกับความคิดได้ดีกว่าเรื่องที่ขัดแย้ง หรือไม่สอดคล้องกับความคิดเห็น ซึ่งผลจากการเลือกการจดจำเนื้อหาของสารจะเป็นการช่วยเสริมทัศนคติหรือความเชื่อเดิมของผู้รับสารให้มั่นคงยิ่งขึ้นและเปลี่ยนแปลงยากขึ้น ดังนั้นกระบวนการเลือกสรรของมนุษย์จึงเสมือนเครื่องกรอง (Filters) ข่าวสารในการรับรู้ของมนุษย์

นอกจากนี้ยังมีปัจจัยอื่นที่เป็นตัวกำหนดความแตกต่างในการเลือกสรรข่าวสารของมนุษย์ โดยมีผู้เสนอไว้หลายแนวทาง คือ เดอเฟลอร์ (DeFleur, 1966: 102 อ้างใน อรุณ ชามขาว, 2543: 16-17) ซึ่งทฤษฎีสำคัญๆของเดอเฟลอร์เกี่ยวกับเรื่องนี้มี 3 ทฤษฎี ดังนี้

1. ทฤษฎีความแตกต่างระหว่างบุคคล (Individual Differences Theory) เป็นทฤษฎีที่ชี้ให้เห็นว่าผู้รับสารแต่ละคนนั้นมีความแตกต่างกันในทางจิตวิทยา เช่น ทัศนคติ ค่านิยม และความเชื่อ ทำให้ความสนใจในการเปิดรับข่าวสาร หรือตีความหมายข่าวสารจากสื่อมวลชนแตกต่างกัน

2. ทฤษฎีกลุ่มสังคม (Social Categories Theory) ทฤษฎีนี้กล่าวว่า บุคคลที่มีลักษณะทางสังคมคล้ายกันจะแสดงพฤติกรรมการสื่อสารคล้ายคลึงกัน พฤติกรรมสื่อสารนี้ ได้แก่ การเปิดรับสื่อ ความพอใจในสื่อ และอุปนิสัยการใช้สื่อ ซึ่งลักษณะทางสังคมที่สำคัญได้แก่ ระดับการศึกษา รายได้ อาชีพ อายุ เพศ ฯลฯ

3. ทฤษฎีความสัมพันธ์ทางสังคม (Social Relations Theory) เป็นทฤษฎีที่กล่าวถึงความสัมพันธ์ทางสังคมระหว่างผู้รับสารกับบุคคลอื่นในสังคมในลักษณะ

ของกลุ่มปฐมภูมิ หรือกลุ่มทุติยภูมิ โดยกลุ่มปฐมภูมิ ซึ่งเป็นความสัมพันธ์ใกล้ชิดในหมู่เพื่อนสนิท เพื่อนร่วมงาน หรือสมาชิกในครอบครัว และวงศาญาติพี่น้องจะมีอิทธิพลต่อผู้รับสารมากกว่ากลุ่มทุติยภูมิซึ่งเป็นกลุ่มที่มีความใกล้ชิดน้อยกว่า ข่าวสารต่างๆ ที่ได้รับจากสื่อมวลชนมักถูกรับรู้หรือตีความโดยมีอิทธิพลของกลุ่มหรือบุคคลในกลุ่มเข้ามาเกี่ยวข้องเสมอ เช่น การที่ปัจเจกบุคคลจะเชื่อข่าวสารจากโฆษณาใดหรือไม่นั้น มักได้รับอิทธิพลจากการปรึกษาหารือถามเพื่อนฝูงหรือผู้ใกล้ชิด อิทธิพลที่มีผลต่อการรับรู้ข่าวสารในลักษณะนี้ เรียกว่า “อิทธิพลของบุคคล” (Personal Influence)

แนวคิดเกี่ยวกับความรู้

ลีทิสร มงคลชาติ (2544: 58 อ้างใน พรพิมล รัตนพงศ์, 2546: 40) กล่าวว่า ความรู้ หมายถึง ความรู้เกี่ยวกับข้อเท็จจริง รูปแบบ วิธีการ กฎเกณฑ์ แนวปฏิบัติ เหตุการณ์ หรือบุคคล ซึ่งได้จากการสังเกต ประสบการณ์ หรือจากสื่อต่างๆ ประกอบกัน

กาญจนา แก้วเทพ (2541: 12-13) กล่าวว่า “ความรู้” เป็นคำกล่าวถึงสภาพความเป็นจริงที่ก้าวขึ้นมาอีกระดับหนึ่งเป็นระดับสาม (ต่อจากระดับข้อมูลและสารสนเทศ) ความรู้จะเพิ่มพูนคุณสมบัติของสารสนเทศผ่านกระบวนการจัดระบบเพิ่มเติม คือ มีกระบวนการจัดระบบประณีตมากขึ้น เช่น มีการอ้างอิงกัน ข้อความที่ผ่านการพิสูจน์มาแล้ว มีความเชื่อมโยงเป็นเหตุผลระหว่างสารสนเทศ มีความสัมพันธ์เชิงเหตุผล หมายถึง ระบุได้ว่าอะไรเป็นสิ่งที่มาก่อน (สาเหตุ) อะไรตามมาทีหลัง (เป็นผล) มีลำดับของเวลา และมีความสม่ำเสมอ คือ ข้อความที่กล่าวถึงต้องเป็นความจริงทั่วไป ไม่ใช่เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นบางครั้งหรือกรณีเฉพาะ

แนวคิดเกี่ยวกับทัศนคติ

ทัศนคติ คือ ความคิด อาจเป็นความรู้ หรือความเชื่อและความรู้สึกทันทานและได้รับการจัดระเบียบ อันเป็นตัวชักนำให้ปฏิบัติในทิศทางต่างๆ ทัศนคติไม่ได้เป็นเพียงความคิดเห็นเท่านั้น แต่มีลักษณะฝังลึกมากกว่านั้นทัศนคติเกิดจากอบรมขัดเกลาทางสังคม ซึ่งเกิดจากการเรียนรู้ของบุคคลนั่นเอง โดยเริ่มตั้งแต่ครอบครัว โรงเรียน เพื่อน สื่อมวลชน เป็นต้น (ขวัญเรือน กิตติวัฒน์ และคณะ, 2542: 158)

ซิมบาโด และ เอบบีเซน (Zimbarbo and Ebbeson, 1970 : 237-307 อ้างใน สุวดี ยาป่าคาย, 2551: 23) ได้กล่าวถึง องค์ประกอบของทัศนคติว่ามี 3 ประการ คือ

1. องค์ประกอบด้านความรู้ ความนึกคิด (The Cognitive Component) เป็นความเชื่อของบุคคลเกี่ยวกับสื่อต่างๆ ทั่วไป ทั้งที่ชอบและไม่ชอบ หากบุคคลมีความรู้หรือความคิดว่าสิ่งใดดี ก็จะมีทัศนคติที่ดีต่อสิ่งนั้น หากมีความรู้มาก่อนว่าสิ่งใดไม่ดี ก็จะมีทัศนคติไม่ดีต่อสิ่งนั้น

2. องค์ประกอบทางด้านความรู้สึก (The Affective Component) เป็นส่วนที่เกี่ยวข้องกับอารมณ์ที่เกี่ยวกับสิ่งต่างๆ ซึ่งแตกต่างกันตามบุคลิกลักษณะ หากบุคคลมีความรู้สึกที่ดีหรือไม่ดีก็จะแสดงออกมา ขณะคิดถึงสิ่งนั้นต่างกัน ความรู้สึกในด้านบวกก็จะมีความรู้สึกในทางที่ดี ความรู้สึกในด้านลบก็จะมีความรู้สึกในทางที่ไม่ดี

3. องค์ประกอบด้านพฤติกรรม (The Behavior Component) คือ การแสดงออกของบุคคลต่อสิ่งหนึ่งหรือบุคคลใดบุคคลหนึ่ง ซึ่งเป็นผลมาจากองค์ประกอบด้านความรู้ ความคิด และความรู้สึก

แนวคิดเกี่ยวกับลักษณะทางประชากร

แนวคิดด้านประชากรศาสตร์เชื่อว่า คนที่มีคุณสมบัติทางประชากรแตกต่างกัน ก็จะมีพฤติกรรมที่แตกต่างกันไป ซึ่งในการสื่อสารกลุ่มใหญ่ ประมวล (2546: 112-117) ได้แบ่งลักษณะทางประชากร ดังนี้

1. อายุ อายุเป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้บุคคลมีความแตกต่างกันด้านความคิดและพฤติกรรม คนที่อายุน้อยจะมีความคิดเสรีนิยมมากกว่า ใจร้อนกว่า และมองโลกแง่ดีกว่าคนที่อายุมาก ส่วนคนที่อายุมากจะมีความคิดที่เป็นอนุรักษนิยมมากกว่า มีความระมัดระวัง และมองโลกแง่ร้ายกว่าคนอายุน้อย เนื่องจากคนที่อายุมากมีประสบการณ์ชีวิต ผ่านความลำบาก จึงไม่ค่อยยอมให้มีการเปลี่ยนแปลงในสังคม นอกจากความแตกต่างทางความคิดแล้ว การใช้สื่อมวลชนก็ต่างกันด้วย คือ คนที่มีอายุมากจะใช้สื่อมวลชนแสวงหาข่าวสารหนักๆ มากกว่าเพื่อความบันเทิง

2. **เพศ** ผู้หญิงและผู้ชายมีความแตกต่างกันในเรื่องของความคิด ค่านิยม และทัศนคติ ทั้งนี้เพราะสังคมและวัฒนธรรมกำหนดบทบาทและกิจกรรมของคนสองเพศไว้ต่างกัน ผู้หญิงมักมีจิตใจอ่อนไหว เจ้าอารมณ์ โอนอ่อนผ่อนตาม เป็นแม่บ้านแม่เรือน ถูกชักจูงใจได้ง่ายกว่าผู้ชาย และยังมีลักษณะอื่นๆ ที่แตกต่างกันอีก เช่น ผู้ชายใช้เหตุผลมากกว่าผู้หญิง สามารถจดจำข่าวได้มากกว่าผู้หญิง แต่ผู้หญิงยังถึงจิตใจของคนได้ดีกว่าผู้ชาย และมีความสามารถในการคาดคะเนความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลได้แม่นยำมากกว่าผู้ชาย

3. **สถานะทางสังคมและเศรษฐกิจ** หมายถึง อาชีพ รายได้ เชื้อชาติและชาติพันธุ์ ตลอดจนภูมิหลังครอบครัว ซึ่งหากมีปัจจัยดังกล่าวต่างกัน ก็จะส่งผลให้ค่านิยม ความคิด ความเชื่อ ตลอดจนพฤติกรรมแตกต่างกันด้วย นอกจากนี้รายได้ก็มีบทบาทสำคัญต่อผู้รับสารด้วย รายได้เป็นเครื่องกำหนดความต้องการ ตลอดจนความคิดเห็นของคนเกี่ยวกับสิ่งต่างๆ และพฤติกรรมของคนคนที่ฐานะหรือรายได้สูงขึ้นจะใช้สื่อมวลชนมากขึ้น โดยมักจะใช้สื่อมวลชนเพื่อแสวงหาข่าวสารใหม่ๆ เพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในโอกาสต่อไป

4. **ระดับการศึกษา** คนที่ได้รับการศึกษาในระดับที่แตกต่างกัน ต่างยุคกัน ระบบการศึกษาต่างกัน สาขาวิชาที่ต่างกัน ย่อมมีความรู้สึกนึกคิด อุดมการณ์ ทัศนคติ ค่านิยม และความต้องการที่ต่างกันไป คนที่มีการศึกษาสูงจะได้เปรียบในการเป็นผู้รับสารที่ดี เพราะมีความรู้กว้างขวาง เข้าใจสารได้ดี อย่างไรก็ตามควรคำนึงเกี่ยวกับการวิเคราะห์การศึกษาของผู้รับสาร คือ ต้องไม่วิเคราะห์ความรู้ของผู้รับสาร เฉพาะพื้นฐานการศึกษาที่ได้จากสถาบันของผู้รับสารเท่านั้น นอกจากนั้นการขาดโอกาสในการใช้ความรู้ ก็ทำให้ความรู้ลดลงได้เช่นเดียวกัน

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับสื่อมวลชน สื่อบุคคล สื่อเฉพาะกิจ และสื่อใหม่

สื่อมวลชน

เมลวิน แอล เดอเฟลอร์ (DeFleur, 1970 อ้างใน ประพิมพร หิรัญพฤกษ์, 2546: 17) ได้เสนอแนวคิด

พื้นฐานเกี่ยวกับอิทธิพลของสื่อต่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของบุคคลไว้ 4 ทฤษฎี ดังนี้

1. **ทฤษฎีความแตกต่างของแต่ละบุคคล** กล่าวคือ โครงสร้างทางบุคลิกภาพส่วนบุคคลที่ต่างกัน เช่น ทัศนคติ ค่านิยมและความเชื่อ จะมีส่วนสำคัญต่อการกำหนดแบบการรับรู้หรือการเรียนรู้ของมนุษย์เกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น และข่าวสารต่างๆ ที่แตกต่างกันตามทฤษฎีนี้สื่อมวลชนจึงมีอิทธิพลในแง่สร้างการเรียนรู้หรือการย้ำในสิ่งที่เขาอยู่แล้ว

2. **ทฤษฎีการจัดประเภททางสังคม** กล่าวว่า บุคคลในกลุ่มเดียวกันย่อมจะเปิดรับสาร และปฏิบัติตอบสนองต่อเนื้อหาข่าวสารที่คล้ายคลึงกัน ทั้งนี้เนื่องจากความใกล้ชิดสนิทสนมผูกพันของกลุ่ม ฉะนั้นสื่อมวลชนจึงมีอิทธิพลต่อกลุ่มคนเหล่านี้ ก็ต่อเมื่อส่งมาในลักษณะที่สอดคล้องกับบรรทัดฐานของกลุ่ม

3. **ทฤษฎีความสัมพันธ์ทางสังคม** กล่าวคือการสัมพันธ์ระหว่างบุคคลภายในกลุ่มแบบไม่เป็นทางการมีอิทธิพลต่อการสื่อสาร นักสังคมวิทยาชนบทเชื่อว่า เครื่องญาติของชาวนามีส่วนสำคัญต่อการตัดสินใจยอมรับหรือไม่ยอมรับการเปลี่ยนแปลงใหม่ๆ และชาวชนบทมีความผูกพันทางสังคมอย่างแน่นแฟ้นกับเพื่อนบ้าน ผู้นำความคิดเห็นในสังคมจะเป็นบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการเผยแพร่ข่าวสาร และการตัดสินใจยอมรับนวัตกรรมของบุคคลในสังคมนั้น ในกรณีเช่นนี้ สื่อมวลชนจะมีอิทธิพลต่อคนได้ในลักษณะทฤษฎีการสื่อสารสองขั้นตอน (Two-step Flow Theory) ซึ่งต้องอาศัยอิทธิพลของบุคคล (Personal Influence)

4. **ทฤษฎีบรรทัดฐานทางสังคม** กล่าวว่า พฤติกรรมของบุคคลอาจขึ้นอยู่กับบรรทัดฐานทางสังคม สื่อมวลชนอาจเพียงย้ำบรรทัดฐานเดิม และสร้างบรรทัดฐานใหม่เพียงเล็กน้อยเท่านั้น

สื่อบุคคล

หมายถึง ตัวบุคคลที่นำข่าวสารจากบุคคลหนึ่งไปยังบุคคลหนึ่ง โดยการสื่อสารแบบตัวต่อตัว ระหว่างบุคคล 2 คน หรือมากกว่า 2 คนขึ้นไป การสื่อสารระหว่างบุคคลเป็นการสื่อสารสองทาง ผู้ส่งสารและผู้รับสาร สามารถ

ชักถามความเข้าใจ และมีปฏิริยาโต้ตอบกันได้ทันที ซึ่งเป็นประโยชน์มากในการโน้มน้าวใจผู้รับสาร

สื่อเฉพาะกิจ

นอกจากสื่อมวลชนและสื่อบุคคลแล้ว ยังมีสื่ออีกประเภทหนึ่งที่ถ่ายทอดข่าวสารไปยังมวลชน บุคคล หรือกลุ่มชนได้โดยสร้างขึ้นเพื่อใช้ติดต่อกับกลุ่มเป้าหมาย โดยเฉพาะ เรียกว่า สื่อเฉพาะกิจ ได้แก่ สื่อสิ่งพิมพ์ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ และสื่อกิจกรรม ในการเปรียบเทียบประสิทธิภาพของสื่อบุคคลกับสื่อเฉพาะกิจ ชรम्म (Schramm, 1973 :156 อ้างใน ประพิมพ์พร หิรัญพฤษณ์, 2546 : 22) กล่าวว่า การโน้มน้าวใจในการเผชิญหน้า จะมีประสิทธิภาพมากกว่าการโน้มน้าวใจด้วยสื่อเฉพาะกิจ

สื่อใหม่

สื่อใหม่ที่ผู้วิจัยทำการศึกษาในการเปิดรับข่าวสาร ข้อมูลนั้น ได้แก่ อินเทอร์เน็ต ซึ่งพนม คล้ายา (2551: 170-171) อธิบายว่า การสื่อสารบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ต มีลักษณะเฉพาะแตกต่างจากสื่อมวลชนอื่นๆ 3 ประการ คือ 1. เป็นการสื่อสารแบบคนกลุ่มใหญ่ไปยังคนกลุ่มใหญ่ ด้วยการทำงานเชิงโต้ตอบ ผู้ใช้งานสามารถแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันได้อย่างอิสระต่อเนื่องและทันทีทันใด 2. เป็นการสื่อสารที่กำหนดโดยผู้รับสารตามความต้องการของตน นอกจากนี้การสื่อสารบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ยังเป็นการกระจายข่าวสารลักษณะแคบ คือ ผู้เชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตจะเลือกเข้าเว็บไซต์เฉพาะที่ต้องการทราบ ข้อมูลเท่านั้น 3. เป็นการสื่อสารที่กำหนดโดยการเปิดรับของผู้รับสาร อินเทอร์เน็ตมีข้อจำกัดประการหนึ่ง คือ การเข้าถึงข้อมูลข่าวสารในอินเทอร์เน็ตขึ้นอยู่กับ การตัดสินใจของผู้ใช้และความสามารถในการเชื่อมต่อ อินเทอร์เน็ต

แนวคิดเกี่ยวกับการรับบุคคลเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา

การพัฒนาคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาไทย

อัจฉรา วัฒนามรงค์ และอมรรัตน์ ภิญโญนันตพงษ์ (2550: 21-41) ได้แบ่งการพัฒนาคัดเลือกบุคคลเข้า

ศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาไทยตามระยะเวลาที่มีการปรับเปลี่ยนวิธีการคัดเลือก เป็น 5 ระยะ ดังนี้

ระยะที่ 1 : พ.ศ. 2459 – 2503

สถาบันอุดมศึกษาที่จัดให้เป็นมหาวิทยาลัย ได้แก่ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ได้มีการสอบคัดเลือก นักเรียนเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยด้วยตนเอง โดยแต่ละแห่ง จะกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการและดำเนินการคัดเลือกเอง ยกเว้น มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ใช้การสอนระบบเปิด ไม่มีการสอบคัดเลือกจนถึงปี พ.ศ. 2502 และเริ่มมีการสอบเข้าในปี พ.ศ. 2503 ซึ่งใช้วิธีการสอบคล้ายกัน คือ กำหนดให้สอบข้อเขียน สอบสัมภาษณ์ แต่จะแตกต่างกันตรงข้อสอบที่ใช้ในการคัดเลือก และกำหนด วันสอบ ซึ่งทำให้เกิดปัญหาตามมา คือ นักเรียนมัก สมัครสอบหลายแห่ง นักเรียนที่มีความสามารถสูงมัก เป็นผู้สอบได้หลายมหาวิทยาลัย แต่ต้องเลือกเพียง มหาวิทยาลัยเดียว ก่อให้เกิดปัญหาที่ว่างจากการสละสิทธิ์ ความยุ่งยากในการเรียกตัวนักเรียนในลำดับถัดไปที่ต้อง ใช้เวลาในการดำเนินการมาก รวมทั้งสร้างความไม่เป็น ธรรมให้เกิดขึ้นด้วย

ระยะที่ 2 : พ.ศ. 2504 – 2515

การที่มหาวิทยาลัยจัดการสอบคัดเลือกเองในช่วง ปี พ.ศ. 2459-2503 ทำให้เกิดปัญหาที่ว่างอันเนื่องจากการสละสิทธิ์ จึงแก้ปัญหาด้วยการจัดสอบคัดเลือก นักศึกษารวมเป็นครั้งแรกในปี พ.ศ. 2504 โดยมหาวิทยาลัย เกษตรศาสตร์และมหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์ (มหาวิทยาลัย มหิดลในปัจจุบัน) จัดสอบร่วมกัน ผู้สมัครเลือกสมัคร ได้ 6 คณะวิชา ตามลำดับความสนใจ ผู้ได้คะแนนสูงสุด จะคัดเลือกลำดับก่อนหลัง และแต่ละสถาบันจะสอบ สัมภาษณ์ผู้ผ่านการสอบข้อเขียนเอง การสอบคัดเลือก นักศึกษารวมนี้ดำเนินการสอบคัดเลือกถึงปี พ.ศ. 2508 ในปี พ.ศ. 2509 คณะรัฐมนตรีมีมติให้มหาวิทยาลัย ต่างๆ ดำเนินการสอบคัดเลือกเอง ซึ่งการสอบแยกทำให้เกิดปัญหามากมาย เช่น ที่ว่างจากการสละสิทธิ์ การเรียกตัว ผู้สมัครสอบหลายครั้งและทำให้การเปิดภาคเรียน ช้ากว่ากำหนด ในปี พ.ศ. 2510 คณะรัฐมนตรีเห็นชอบ ให้มหาวิทยาลัยต่างๆ กลับมาใช้คัดเลือกนักศึกษา รวมอีกครั้ง

ระยะที่ 3 : พ.ศ. 2516 – 2541

ในปี พ.ศ. 2515 มีการจัดตั้งทบวงมหาวิทยาลัยของ
รัฐขึ้น โดยทบวงมหาวิทยาลัยเป็นศูนย์ประสานงาน
ทำหน้าที่คัดเลือกนิสิตที่สำเร็จการศึกษาชั้นมัธยมปลาย
หรือเทียบเท่าด้วยการสอบคัดเลือกมีกระบวนการคัดเลือก
ดังนี้

1. ผู้สมัครยื่นใบสมัครคัดเลือกคณะ/ประเภท
วิชาได้ครั้งละ 6 อันดับ และจากการศึกษาผู้สมัคร
พบว่า ผู้ที่ได้อันดับ 5 หรือ 6 มักจะสละสิทธิ์ ทำให้
เสียโอกาสแก่ผู้ที่ควรได้รับการคัดเลือก จึงปรับลดเป็น
4 อันดับ

2. ผู้สมัครต้องสอบวิชาที่ทบวงมหาวิทยาลัยจัดสอบ
ซึ่งวิชาที่สอบขึ้นอยู่กับคณะตามมหาวิทยาลัยกำหนด

3. กำหนดให้มีการสอบคัดเลือกปีละครั้ง จัดสอบ
ประมาณต้นเดือนเมษายนของทุกปี

4. ผู้สมัครจะไม่ทราบคะแนนสอบ โดยต้องยื่น
ใบสมัครเลือกคณะ/ประเภทวิชาก่อนสอบ

5. ทบวงมหาวิทยาลัยคัดเลือกจากคะแนนสอบ
อย่างเดียว ผู้ผ่านการสอบจะมีสิทธิ์เข้าสอบสัมภาษณ์
และตรวจร่างกาย นอกจากนี้การรับนักศึกษาของสถาบัน
อุดมศึกษาของรัฐยังมีอีก 2 วิธี คือ รับตรงหรือโควตา
และการรับนักศึกษาตามโครงการพิเศษต่างๆ เช่น
ผู้มีความรู้ความสามารถทางด้านกีฬา ด้านวิชาการ
ด้านศิลปะ เป็นต้น

อย่างไรก็ตามการสอบดังกล่าว แม้จะมีข้อดี
หลายประการ แต่ก็มีผลกระทบตามมามากมาย คือ
การสอบรวมทำให้เกิดระบบกวดวิชา นักเรียนเน้นเนื้อหา
เพื่อการสอบมากกว่าการหาความรู้ ไม่สนใจผลการเรียน
ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย นอกจากนี้ยังส่งผลกระทบ
เรื่องความเสมอภาคและโอกาสทางการศึกษา รวมทั้ง
ยังส่งผลกระทบต่อระบบการสอบคัดเลือกแบบโควตาใน
ต่างจังหวัด เกิดระบบกวดวิชาตามจังหวัดของมหาวิทยาลัย
ในภูมิภาคนั้นๆ และการย้ายนักเรียนเพื่อให้ได้สิทธิ์ใน
การสอบโควตาพิเศษ

ระยะที่ 4 : พ.ศ. 2542 – 2548

เนื่องจากจำนวนผู้สมัคร และจำนวนสถาบันที่ร่วม
รับนักศึกษาจากการสอบคัดเลือกรวม มีแนวโน้มสูงขึ้น
แม้ว่าจะมีการปรับเปลี่ยนระบบการบริหารบางอย่างแล้ว
ก็ตาม แต่ยังคงพบว่ามีปัญหาสำคัญอีกหลายประการ
ดังนั้นคณะกรรมการการปรับปรุงระบบการสอบคัดเลือก
จึงปรับปรุงและเสนอรูปแบบการคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษา
ในสถาบันอุดมศึกษาในระบบใหม่ขึ้น จากที่มีการสอบวัดผล
เพียงครั้งเดียว ก็เปิดโอกาสให้นักเรียนสอบได้หลายครั้ง
เพื่อนำคะแนนที่ดีที่สุดมาใช้ ซึ่งเริ่มใช้ในการศึกษา
2542 มีองค์ประกอบ ดังนี้

1. ผลการเรียนตลอดหลักสูตรระดับมัธยมศึกษา
ตอนปลาย โดยแบ่งเป็น 2 ส่วน ร้อยละ 5 ได้จาก
ตำแหน่งค่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ (PR) จากโรงเรียนที่นักเรียน
สังกัด และอีกร้อยละ 5 จากเกรดเฉลี่ยสะสม (GPAX)

2. การสอบวิชาความรู้พื้นฐานทางวิชาการและ
พื้นฐานทางวิชาชีพ ให้ค่าน้ำหนักร้อยละ 90

3. การสอบสัมภาษณ์และการตรวจร่างกาย โดย
ไม่ค่าน้ำหนักค่าคะแนน

การให้น้ำหนักค่าคะแนนดังกล่าว ทบวงมหาวิทยาลัย
ประกาศใช้ในปีการศึกษา 2542 แต่การให้สัดส่วนที่เป็น
ผลการเรียนระดับมัศึกษานั้น ก่อให้เกิดปัญหา
ความไม่เข้าใจในการคำนวณ GPAX และ PR ทำให้
ประกาศยกเลิกไปก่อน และได้นำระบบนี้มาใช้ในปีการ
ศึกษา 2543 (สุชาติ บวรกิตติวงศ์ และคณะ, 2545)

ผลจากการสอบเอนทรานซ์ระบบใหม่ไม่เป็นที่ยอมรับ
ของนักเรียนผู้ปกครอง และสถาบันการศึกษา มีปัญหา
เชิงการปฏิบัติ เช่น นักเรียนมีภาระในการสอบมากเกินไป
เอนทรานซ์ระบบใหม่เป็นการตอบสนองความต้องการ
ของรัฐ ขาดการคำนึงถึงความต้องการของนักเรียน นักเรียน
มุ่งสู่โรงเรียนกวดวิชามากขึ้น เอนทรานซ์ระบบใหม่ไม่ได้
ช่วยให้ความเหลื่อมล้ำทางการศึกษาและโอกาสทาง
การศึกษาในมหาวิทยาลัยลดลง เป็นต้น

ระยะที่ 5 : พ.ศ. 2549 ถึงปัจจุบัน

สถาบันอุดมศึกษาต่างๆ ตระหนักถึงระบบการสอบคัดเลือกที่ใช้อยู่ปัจจุบัน แม้จะปรับปรุงและมีข้อดีกว่าระบบที่ใช้อยู่ในอดีต แต่ก็ยังมีข้อเสียอยู่ไม่น้อย ดังนั้นที่ประชุมอธิการบดีแห่งประเทศไทย (ทปอ.) จึงมีความประสงค์ที่จะพัฒนาระบบการคัดเลือกให้ดีขึ้นอย่างต่อเนื่อง จึงได้จัดตั้งคณะทำงานว่าด้วยการรับบุคคลเข้าศึกษาและการวัดผล ติดตามการสอบคัดเลือกอย่างต่อเนื่อง ประเมินผลดีผลเสีย พร้อมหาแนวทางการพัฒนาระบบคัดเลือกให้ดียิ่งขึ้น ผลของคณะทำงานดังกล่าว ที่ประชุมอธิการบดีแห่งประเทศไทยได้เสนอต่อทบวงมหาวิทยาลัยเกี่ยวกับการปรับปรุงการคัดเลือกผู้เข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยในระบบสอบรวม ซึ่งการปรับปรุงกระบวนการคัดเลือกจะสอดคล้องกับการปฏิรูปการศึกษาตามพระราชบัญญัติแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และเริ่มกำหนดให้ใช้ระบบใหม่ในปีการศึกษา 2547 เป็นต้นไป แต่ไม่อาจสามารถดำเนินการได้ จึงกำหนดให้ใช้ระบบใหม่ตั้งแต่ปีการศึกษา 2549 เป็นต้นไป ต่อมารัฐบาลในสมัยของพ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร เป็นนายกรัฐมนตรี ได้ให้ความสนใจระบบการคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาในระดับอุดมศึกษาเป็นอันมาก และให้นโยบายในการพัฒนาระบบการคัดเลือกว่า ควรปรับเปลี่ยนจากระบบการสอบแข่งขัน (Entrance Examination) เป็นระบบการรับเข้า (Admissions) โดยพิจารณาจากผลการเรียนสะสมของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา

ซึ่งที่ประชุมอธิการบดีแห่งประเทศไทยร่วมกับสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาได้กำหนดให้ใช้องค์ประกอบในการพิจารณาคัดเลือก 4 องค์ประกอบดังนี้

องค์ประกอบที่ 1 คือ ค่า GPAX

เป็นผลการเรียนเฉลี่ยสะสมที่รวมจากการเรียนทุกรายวิชา และทุกชั้นปีในระดับมัธยมปลาย เป็นคะแนนที่สะท้อนผลการเรียนจริงของนักเรียน และเป็นการประกันว่าผู้สมัครได้ผ่านการเรียนในระดับมัธยมปลายอย่างครบถ้วน แม้มีข้อท้วงติงว่า ค่า GPAX จากโรงเรียนต่างๆ อาจไม่อยู่ในมาตรฐานเดียวกัน และการใช้ค่า GPAX เป็นเหตุให้เกิดความเครียด

ในการเรียน แต่คะแนนดังกล่าวก็เป็นดัชนีบ่งชี้ที่ดีที่สุดเท่าที่มีอยู่ในปัจจุบัน ประกอบกับการเฝ้าระวังของหน่วยงานต่างๆ เช่น สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติและมหาวิทยาลัยบ่งชี้ว่า GPAX จากโรงเรียนมีความน่าเชื่อถือและไม่มีข้อเสียหายตามที่หลายฝ่ายกังวลแต่อย่างใด ส่วนประเด็นที่ผู้เรียนอาจเกิดความเครียดจากการเรียนเพื่อทำค่า GPAX ให้สูงขึ้น ขณะนี้ยังไม่มีข้อมูลเชิงวิชาการมากเพียงพอที่จะยืนยันความเชื่อถือได้ของค่า GPAX โดยสมบูรณ์ สำหรับองค์ประกอบน้ำหนักค่า GPAX คือ ร้อยละ 10

องค์ประกอบที่ 2 คือ ค่า GPA

เป็นผลการเรียนเฉลี่ยสะสมตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ จำนวน 3-5 กลุ่มสาระจาก 8 กลุ่มสาระ ทั้งนี้เพื่อให้สามารถคัดเลือกนักเรียนได้ตรงตามความสามารถหรือความถนัด โดยแต่ละคณะวิชาได้กำหนดกลุ่มสาระที่จะนำมาพิจารณาสอดคล้องกับสาขาที่จะศึกษาต่อ เป็นการพิจารณาคุณลักษณะของนักเรียนที่ละเอียดกว่าการดูจาก GPAX ซึ่งเป็นภาพรวม โดยได้กำหนดน้ำหนักค่า GPA คือ ร้อยละ 20

องค์ประกอบที่ 3 คือ คะแนนผลการสอบ O-NET

เป็นผลการสอบทางการศึกษาแห่งชาติขั้นพื้นฐาน (Ordinary National Educational Test : O-NET) มีวัตถุประสงค์เพื่อวัดผลการจัดการการศึกษาระดับพื้นฐานในช่วงที่ 4 ทั้งนี้เนื่องจากในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2544 ได้กำหนดให้มีการประเมินคุณภาพการศึกษาระดับชาติ สถานศึกษาต้องจัดให้ผู้เรียนทุกคนที่เรียนปีสุดท้ายของแต่ละช่วงชั้น ได้แก่ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สำหรับการประเมินคุณภาพของช่วงชั้นที่ 4 หรือ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 นั้น จะพิจารณาใน 5 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ได้แก่ ภาษาไทย คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ สังคมศึกษา ภาษาอังกฤษ จัดสอบโดยสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (สทศ.) วัดอุปสงค์เบื้องต้นเพื่อประโยชน์ในการประกันคุณภาพการศึกษา และเป็นดัชนีบ่งชี้เพื่อใช้ในการปรับปรุงคุณภาพการเรียนการสอนของโรงเรียน และเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด จึงได้นำผลการประเมินในช่วงชั้นที่ 4 ใช้ในการรับ

เข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยด้วย ซึ่งกำหนดน้ำหนักร้อยละ 35-70

องค์ประกอบที่ 4 คือ คะแนนผลการสอบ A-NET

เป็นผลการสอบทางการศึกษาแห่งชาติขั้นสูง (Advanced National Educational Test : A-NET) และ/หรือวิชาเฉพาะ เพื่อให้คณะวิชาต่างๆ ได้มีโอกาสทดสอบเพิ่มเติม หากเห็นว่าคะแนน O-NET และ GPA ไม่เพียงพอสำหรับการพิจารณาความเหมาะสม ซึ่งแบบทดสอบนี้จะเน้นทักษะความคิดมากกว่า O-NET อย่างไรก็ตามเพื่อมิให้นักเรียนต้องสอบรายวิชามากเกินความจำเป็น จึงให้คณะ/สาขาวิชากำหนดให้มีรายวิชาที่จำเป็นต้องสอบให้น้อยที่สุด ไม่เกิน 3 วิชา ผู้สมัครสามารถสอบได้มากกว่า 1 ครั้ง และใช้ผลคะแนนการสอบครั้งที่ดีที่สุดยื่นสมัครต่อในสถาบันอุดมศึกษา การสอบ A-NET ในแต่ละครั้งจะมีอายุการใช้ 2 ปี สำหรับการให้ค่าน้ำหนัก A-NET คือ ร้อยละ 0-35

อย่างไรก็ตามจากผลงานวิจัยเรื่องข้อดี-ข้อเสียของระบบแอดมิชชันส์ตั้งแต่ปีการศึกษา 2549-2551 ที่ผ่านมานั้น โดยสรุปพบว่า เกิดความซ้ำซ้อนกันขององค์ประกอบการสอบ กล่าวคือ ความซ้ำซ้อนกันของ GPAX และ GPA รวมถึงการสอบ O-NET กับ การสอบ A-NET ซึ่งองค์ประกอบดังกล่าว ไม่สามารถวัดความถนัดที่แท้จริงในการก้าวเข้าสู่มหาวิทยาลัยของนักเรียนได้ และเพื่อคัดเลือกนักเรียนได้ตรงกับความต้องการ สามารถเรียนได้ตามความถนัด อันสอดคล้องกับทิศทางการรับนักเรียนเข้าสู่ระดับอุดมศึกษาต่างๆ ทั่วโลกที่รับนักเรียนเข้าศึกษาในระดับอุดมศึกษาโดยการสอบวัดความถนัด (ไทยโพสต์, 1 มกราคม 2552) ดังนั้นการคัดเลือกนักเรียนเข้าศึกษาระดับอุดมศึกษาของไทย จึงต้องมีการสอบโดยการวัดความถนัดด้วย ซึ่งการสอบแอดมิชชันส์ที่จะมีการสอบวัดความถนัดนั้น ที่ประชุมอธิการบดีแห่งประเทศไทยได้มีการประชุมวางแผนเป็นระยะตั้งแต่ปีพ.ศ. 2548 และมีการแจ้งล่วงหน้าว่าจะมีการเปลี่ยนแปลงระบบคัดเลือกในปีการศึกษา 2553 นี้

ระบบแอดมิชชันส์ปีการศึกษา 2553

สืบเนื่องจากการประชุมสามัญ ครั้งที่ 3/2550 ในวันเสาร์ที่ 16 มิถุนายน 2550 ณ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรีของที่ประชุมอธิการบดีแห่งประเทศไทย ประกอบกับผลการประชุมระหว่างรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ (รองศาสตราจารย์ ดร.วรารักษ์ สามโกเศศ) เลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษา (ดร.กฤษณพงศ์ กีรติกร) ผู้อำนวยการสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (ศาสตราจารย์ ดร.อุทุมพร จามรมาน) และประธานที่ประชุมอธิการบดีแห่งประเทศไทย (รองศาสตราจารย์ ดร.วันชัย ศิริชนะ) เมื่อวันอังคารที่ 26 มิถุนายน 2550 ณ อาคารราชมงคลกระทรวงศึกษาธิการ ที่มีมติให้สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาดำเนินการจัดสอบทั้ง A-NET และ วิชาเฉพาะ ทั้งยังดำเนินการคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาต่อในปีการศึกษา 2551 และ 2552 เนื่องจากที่ประชุมอธิการบดีแห่งประเทศไทย เห็นว่าการดำเนินการจัดการสอบเพื่อเข้าศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษาระบบกลางที่ผ่านมามีความเรียบร้อย อีกทั้งได้มีการพิจารณาว่า ในปีการศึกษา 2553 ระบบ Admissions จะเปลี่ยนแปลงจากการสอบ A-NET และรายวิชาเฉพาะ เป็นการสอบ Aptitude Test แทน (สมาคมอธิการบดีแห่งประเทศไทย, 2552) จากมติของที่ประชุมอธิการบดีแห่งประเทศไทยดังกล่าว เป็นผลให้การสอบระบบแอดมิชชันส์ปีการศึกษา 2553 มีการเปลี่ยนแปลงองค์ประกอบและค่าน้ำหนักใหม่ ดังนี้ 1) ผลการเรียนรู้รวมตลอดหลักสูตรม.ปลาย หรือ GPAX ร้อยละ 20 2) การทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติขั้นพื้นฐาน หรือ O-NET ร้อยละ 30 3) Aptitude Test ร้อยละ 50 สำหรับ Aptitude Test จะประกอบด้วยคะแนน 2 ส่วน คือ

1. การทดสอบความถนัดทั่วไป หรือ General Aptitude Test (GAT) ร้อยละ 10-50 ซึ่งนักเรียนทุกสาขาจะต้องสอบวัดความถนัดทั่วไปทุกคน

2. การทดสอบความถนัดวิชาชีพและวิชาการ หรือ Professional Aptitude Test (PAT) คือ ความรู้พื้นฐานที่จะใช้เรียนต่อในวิชาชีพกับศักยภาพที่จะเรียน

ในวิชาชีพนั้น คิดค่าคะแนนร้อยละ 0-40 ซึ่ง PAT สามารถแบ่งออกได้เป็น 7 ประเภท คือ 1) ความถนัดทางคณิตศาสตร์ 2) ความถนัดทางวิทยาศาสตร์ 3) ความถนัดทางวิศวกรรมศาสตร์ 4) ความถนัดทางสถาปัตยกรรมศาสตร์ 5) ความถนัดทางวิชาชีพครู 6) ความถนัดทางศิลปกรรมศาสตร์ และ 7) ความถนัดทางภาษาต่างประเทศ (สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ, 2552)

ในการสอบวัดความถนัด GAT และ PAT ในปีการศึกษา 2553 กำหนดว่า สอบได้ปีละ 3 ครั้ง ค่าสมัครสอบวิชาละ 200 บาทต่อครั้ง ผู้สมัครต้องเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ขึ้นไป และผู้ที่สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า โดยสามารถเก็บผลไว้ได้นาน 2 ปี นับจากวันที่สอบ

ทั้งนี้การที่ไม่ได้นำการสอบวัดความถนัดมาใช้ตั้งแต่แรกของการเปลี่ยนแปลงเป็นระบบแอดมิชชันนั้น ศาสตราจารย์ ดร.อุทุมพร จามรมาน ผู้อำนวยการสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ กล่าวว่า “เนื่องจากในขณะนั้นยังไม่มีผู้ออกข้อสอบ GAT และ PAT แต่เมื่อมีสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (สทศ.) เกิดขึ้นจึงได้มีการมอบหมายหน้าที่การทดสอบนี้ให้กับสถาบันดังกล่าวดำเนินการ” (สัมภาษณ์ 1 มกราคม 2552) อ้างใน ไทยโพสต์, 2552) ด้วยเหตุผลดังกล่าว การสอบวัดความถนัดทั่วไป และความถนัดทางวิชาชีพ จึงเริ่มมีการใช้เป็นครั้งแรกในปีการศึกษา 2553 และจะยังคงใช้อย่างต่อเนื่องต่อไปอย่างน้อยอีก 3 ปี จนถึงปีการศึกษา 2555 เนื่องจากหากมีการเปลี่ยนแปลงองค์ประกอบจะต้องแจ้งนักเรียนทราบล่วงหน้า 3 ปี เพื่อเป็นการเตรียมตัว (มติชน, 4 พฤษภาคม 2552)

สำหรับการรับตรงนักศึกษาแพทย์ปีการศึกษา 2553 นั้น ทางสถาบันแพทยศาสตร์แห่งประเทศไทย (กสพท.) ประกอบด้วยคณะแพทยศาสตร์ 12 สถาบัน และคณะทันตแพทยศาสตร์ 5 สถาบัน จะยึดการสอบแนวทางคล้ายกับปีการศึกษา 2552 แต่เนื่องจากไม่มีการสอบ A-NET ทาง กสพท.จึงดำเนินการจัดสอบเอง โดยเปลี่ยนเป็นการสอบวิชาสามัญแทน ซึ่งให้ค่าน้ำหนักวิชาสามัญ 70% แบ่งเป็น วิทยาศาสตร์ 40% คณิตศาสตร์

20% ภาษาอังกฤษ 20% ภาษาไทย 10% และ สังคมศาสตร์ 10% ทั้งนี้แต่ละกลุ่มสาระวิชาต้องได้คะแนนไม่น้อยกว่า 30% สำหรับวิชาเฉพาะจะให้ค่าน้ำหนัก 30% ซึ่งประกอบด้วย การทดสอบศักยภาพในการเรียนรู้ และการประเมินแนวคิดจริยธรรม ส่วนคะแนน O-NET แม้ไม่มีการให้ค่าน้ำหนัก แต่มีเงื่อนไขว่า ต้องได้คะแนนรวมไม่ต่ำกว่า 60% ด้วย กำหนดสอบวิชาเฉพาะปลายเดือนตุลาคม 2552 และวิชาสามัญปลายเดือนมกราคม 2553 โดยที่ผู้สมัครยังเลือกคณะได้ 4 ลำดับเหมือนเดิม (มติชน, 28 มกราคม 2552)

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่อง “การเปิดรับข่าวสาร ความรู้ และทัศนคติของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในกรุงเทพมหานครที่มีต่อระบบแอดมิชชันส์ ปี 2553” เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) ด้วยการวัดตัวแปรเพียงครั้งเดียว (One-Shot Descriptive Study) เก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือ ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตกรุงเทพมหานคร กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างที่ 402 คน ซึ่งผู้วิจัยใช้วิธีการเลือกตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน โดยแบ่งเขตพื้นที่การศึกษาในเขตกรุงเทพมหานครออกเป็น 3 เขตพื้นที่การศึกษา ตามที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนด แล้วสุ่มตัวอย่างเขตปกครอง 2 เขตปกครองจากแต่ละเขตพื้นที่การศึกษาด้วยวิธีการสุ่มอย่างง่าย จากนั้นสุ่มโรงเรียนจากเขตปกครองตัวอย่าง เขตปกครองละ 1 โรงเรียน ด้วยการสุ่มอย่างง่ายเช่นกัน ดังนั้นผู้วิจัยจึงเก็บข้อมูลจากโรงเรียนตัวอย่างจำนวน 6 โรงเรียน ดังนี้ 1. โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา 2. โรงเรียนพิบูลประชาสรรค์ 3. โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า 4. โรงเรียนสุมนานนท์อุปถัมภ์ 5. โรงเรียนสุวรรณารามวิทยาคม และ 6. โรงเรียนมัธยมวัดหนองแขม

โดยแต่ละโรงเรียนจะเลือกนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 โดยการสุ่มแบบบังเอิญ จำนวน 67 คนต่อโรงเรียนจนครบ 402 คน กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างนักเรียน

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ประมาณสองเท่าของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 และ 5 รวมกัน เนื่องจากได้รับ
ผลกระทบจากระบบแอดมิชชันส์ในปี 2553 มากที่สุด

ผลการวิจัย

ตอนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้น

จากการศึกษากลุ่มตัวอย่าง จำนวน 402 คน
ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ที่มีอายุ 17 ปี มีการศึกษาระดับ
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 แผนการเรียนส่วนใหญ่ คือ
วิทย์-คณิต โดยมีเกรดเฉลี่ยสะสมในช่วง 2.50-2.99
และรายได้เฉลี่ยครอบครัวต่อเดือนส่วนใหญ่ คือ
10,001-20,000 บาท

ระดับความถี่ในการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับระบบ แอดมิชชันส์

ผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่มีการเปิดรับข่าวสาร
เกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์ ในระดับปานกลาง โดยม
ีการเปิดรับข่าวสารจากสื่อใหม่มากที่สุด รองลงมาคือ
สื่อบุคคล และสื่อมวลชน ตามลำดับ และเมื่อพิจารณา
ในรายละเอียด พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีการเปิด
รับข่าวสารจากอินเทอร์เน็ตเป็นอันดับแรก รองลงมาคือ
การเปิดรับข่าวสารจากอาจารย์และการเปิดรับข่าวสาร
จากเพื่อน เป็นลำดับสาม

ความรู้เกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์ปี 2553

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ มีความรู้เกี่ยวกับ
ระบบแอดมิชชันส์ในระดับปานกลาง รองลงมาคือความรู้
เกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์ในระดับต่ำ และมีความรู้
เกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์ในระดับสูง ตามลำดับ

ทัศนคติเกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์ปี 2553

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีทัศนคติเกี่ยวกับ
ระบบแอดมิชชันส์ในเชิงเป็นกลาง เมื่อพิจารณาใน
รายละเอียด พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็นทั้ง
เชิงบวก เป็นกลาง และเชิงลบ ซึ่งความคิดเห็นใน
เชิงบวกเกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์ เห็นว่า แอดมิชชันส์
เป็นระบบที่สามารถคัดเลือกผู้เรียนที่มีความรู้ ความ

สามารถและความถนัดได้ตรงตามสาขาวิชาอย่างเหมาะสม
และรองลงมา คือ การสมัครสอบต่างๆ เกี่ยวกับระบบ
แอดมิชชันส์ ผ่านทางระบบอินเทอร์เน็ตมีความสะดวก
เหมาะสมแล้ว

ส่วนทัศนคติในเชิงเป็นกลาง ซึ่งเป็นทัศนคติของ
ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ พบว่า ผู้ตอบ
แบบสอบถามยอมรับได้ หากมีการเปลี่ยนแปลงนโยบาย
หรือองค์ประกอบต่างๆ อย่างกระตือรือร้นเกี่ยวกับระบบ
แอดมิชชันส์ หากว่ามีการประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสาร
ที่ดี รองลงมา คือ ความเชื่อมั่นต่อระบบแอดมิชชันส์
ที่มีความโปร่งใสและยุติธรรม ความเห็นเกี่ยวกับ
องค์ประกอบต่างๆ ในการคัดเลือกของระบบแอดมิชชันส์
ปี 2553 ว่ามีความเหมาะสมดีแล้ว และ การจัดส่ง
หลายครั้งส่งผลกระทบต่อทางลบต่อนักเรียน ตามลำดับ

สำหรับทัศนคติในเชิงลบ ผู้ตอบแบบสอบถามมีความ
คิดเห็นว่า ข้อสอบที่ใช้ในการสอบของระบบแอดมิชชันส์
เป็นข้อสอบที่ยากเกินไป รองลงมา คือ การประชาสัมพันธ์
ข่าวสารต่างๆ เกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์ยังไม่ทั่วถึง
และชัดเจน ทำให้มีความยุ่งยากในการติดตามข้อมูล
ข่าวสารต่างๆ มีความเห็นว่า แอดมิชชันส์เป็นระบบที่มี
ขั้นตอนที่ยุ่งยากสับสน และ ค่าใช้จ่ายในการสมัครสอบ
รายวิชาต่างๆแพงเกินไป ตามลำดับ

ความต้องการด้านเนื้อหาที่มีต่อระบบแอดมิชชันส์

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ มีความต้องการ
เนื้อหาที่มีต่อระบบแอดมิชชันส์ในระดับความต้องการมาก
และเมื่อพิจารณาในรายละเอียด พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม
ต้องการให้มีการแจ้งข่าวสารข้อมูลล่วงหน้ามากๆ และ
เป็นระยะๆ ก่อนมีการเปลี่ยนแปลงเกี่ยวกับการสอบ
แอดมิชชันส์ มากที่สุด รองลงมา คือ ต้องการให้มี
การประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสมัครสอบ
สถานที่สอบ ห้องสอบ การประกาศผลสอบอย่างถูกต้อง
ทั่วถึงและรวดเร็ว และต้องการให้หน่วยงานที่จัดสอบ
และอาจารย์ในโรงเรียนที่เกี่ยวข้องกับการสอบแอดมิชชันส์
อธิบายองค์ประกอบต่างๆ ที่ใช้ในการสอบให้ชัดเจน
มากกว่านี้ตามลำดับ

ข้อเสนอแนะของกลุ่มตัวอย่าง

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ เคยผ่านการสอบ GAT และ PAT ในระบบแอดมิชชันส์มาแล้ว และมีความเห็นว่า การประชาสัมพันธ์ในระบบแอดมิชชันส์มีปัญหา ซึ่งปัญหาที่พบมากที่สุดในการประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์ คือ การประชาสัมพันธ์เรื่องวัน เวลา ในการเลือกสนามสอบ และสถานที่สอบ รองลงมา คือ ปัญหาเรื่องการประชาสัมพันธ์ ค่าสมัครสอบและวิธีการชำระเงินค่าสมัครสอบ และ ปัญหาเรื่องการสมัครสอบโดยผ่านระบบอินเทอร์เน็ตตามลำดับ สำหรับข้อเสนอแนะอื่นๆ ที่กลุ่มตัวอย่างต้องการเสนอแนะมากที่สุด ได้แก่ ควรปรับปรุงการประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารให้ดีขึ้นและชัดเจนยิ่งขึ้น รองลงมาได้แก่ ควรลดค่าสมัครสอบลง เพื่อเปิดโอกาสการสอบให้เท่าเทียมกัน และข้อสอบยากเกินไป ข้อสอบออกเกินหลักสูตร การเรียนการสอนในโรงเรียน ควรลดระดับความยากของข้อสอบลง

ตอนที่ 2 การทดสอบสมมติฐานการวิจัย

สมมติฐานที่ 1 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีลักษณะทางประชากรแตกต่างกัน มีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์ที่แตกต่างกัน ผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัย พบว่า

1. เพศ กลุ่มตัวอย่างทั้งเพศชายและเพศหญิง มีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ 1

2. อายุ กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุแตกต่างกัน มีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์ที่ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ 1

3. ระดับการศึกษา กลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ 1 อย่างไรก็ตาม ในการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์จากสื่อใหม่นั้น พบว่าระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน มีการ

เปิดรับข่าวสารจากสื่อใหม่ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สอดคล้องกับสมมติฐานที่ 1

4. แผนการเรียน กลุ่มตัวอย่างที่มีแผนการเรียนที่แตกต่างกันมีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ 1

5. เกรดเฉลี่ยสะสม กลุ่มตัวอย่างที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมที่แตกต่างกัน มีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ 1

6. รายได้เฉลี่ยรวมของครอบครัว กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ของครอบครัวที่แตกต่างกัน มีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สอดคล้องกับสมมติฐานที่ 1

สมมติฐานที่ 2 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีลักษณะทางประชากรแตกต่างกันมีความรู้เกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์ที่แตกต่างกัน ผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัย พบว่า

1. เพศ เพศชายและเพศหญิง มีความรู้เกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์ที่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 กล่าวคือ เพศหญิงมีความรู้เกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์มากกว่าเพศชาย สอดคล้องกับสมมติฐานที่ 2

2. อายุ กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุแตกต่างกัน มีความรู้เกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สอดคล้องกับสมมติฐานที่ 2

3. ระดับการศึกษา กลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีความรู้เกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สอดคล้องกับสมมติฐานที่ 2

4. แผนการเรียน กลุ่มตัวอย่างที่มีแผนการเรียนที่แตกต่างกัน มีความรู้เกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สอดคล้องกับสมมติฐานที่ 2

5. เกรดเฉลี่ยสะสม กลุ่มตัวอย่างที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมที่แตกต่างกัน มีความรู้เกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สอดคล้องกับสมมติฐานที่ 2

6. รายได้เฉลี่ยรวมของครอบครัว กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ของครอบครัวที่แตกต่างกัน มีความรู้เกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ 2

สมมติฐานที่ 3 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีลักษณะทางประชากรแตกต่างกันมีทัศนคติเกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์ที่แตกต่างกัน ผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัย พบว่า

1. เพศ เพศต่างกันมีทัศนคติเกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สอดคล้องกับสมมติฐานที่ 3

2. อายุ กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุแตกต่างกัน มีทัศนคติเกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ 3

3. ระดับการศึกษา กลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีทัศนคติเกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ 3

4. แผนการเรียน กลุ่มตัวอย่างที่มีแผนการเรียนที่แตกต่างกัน มีทัศนคติเกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สอดคล้องกับสมมติฐานที่ 3

5. เกรดเฉลี่ยสะสม กลุ่มตัวอย่างที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมที่แตกต่างกัน มีทัศนคติเกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สอดคล้องกับสมมติฐานที่ 3

6. รายได้เฉลี่ยรวมของครอบครัว กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ของครอบครัวที่แตกต่างกัน มีทัศนคติเกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ 3

สมมติฐานที่ 4 การเปิดรับข่าวสารและความรู้เกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายมีความสัมพันธ์กัน ผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัยพบว่า

การเปิดรับข่าวสารไม่มีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ 4 เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ของการเปิดรับข่าวสารกับความรู้แยกตามประเภทของสื่อ พบว่าการเปิดรับข่าวสารจากสื่อบุคคล และสื่อเฉพาะกิจ ไม่มีความสัมพันธ์กับความรู้ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 แต่สำหรับการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์จากสื่อมวลชนและสื่อใหม่นั้น พบว่า การเปิดรับข่าวสารจากสื่อทั้ง 2 ประเภท ต่างมีความสัมพันธ์ในเชิงลบกับความรู้ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 และ 0.05 ตามลำดับ โดยมีความสัมพันธ์ในระดับที่ต่ำมาก ซึ่งหมายความว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชนและสื่อใหม่มาก แต่กลับมีความรู้เกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์น้อย อย่างไรก็ตามความสัมพันธ์ดังกล่าวมีเพียงส่วนน้อยเท่านั้น

สมมติฐานที่ 5 การเปิดรับข่าวสารและทัศนคติเกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายมีความสัมพันธ์กัน ผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัยพบว่า

การเปิดรับข่าวสารมีความสัมพันธ์กับทัศนคติเกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในเชิงบวกที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยมีความสัมพันธ์ในระดับต่ำ สอดคล้องกับสมมติฐานที่ 5 หมายความว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีการเปิดรับข่าวสารมาก ก็จะมีทัศนคติเกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์ในเชิงบวกมากด้วย เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ของการเปิดรับข่าวสารกับทัศนคติแยกตามประเภทของสื่อ พบว่าการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชนและสื่อเฉพาะกิจมีความสัมพันธ์ในเชิงบวกกับทัศนคติที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยมีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำ หมายความว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีการเปิดรับข่าวสารมาก

ก็จะมิตศนคคตเกี่ยวกับระบบแอดมิชชันสในเชิงบวกมากด้วย แต่ความสัมพันธ์ดังกล่าวมีเพียงส่วนน้อยเท่านั้น สำหรับการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับระบบแอดมิชชันสจากสื่อบุคคลและสื่อใหม่ พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

สมมติฐานที่ 6 ความรู้และทัศนคติเกี่ยวกับระบบแอดมิชชันสของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายมีความสัมพันธ์กัน ผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัย พบว่า

ความรู้เกี่ยวกับระบบแอดมิชชันสมีความสัมพันธ์ในเชิงลบกับทัศนคติที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยมีความสัมพันธ์ในระดับต่ำ สอดคล้องกับสมมติฐานที่ 6 แสดงว่า ผู้ตอบแบบสอบถามยังมีความรู้เกี่ยวกับระบบแอดมิชชันสมาก ก็จะมิตศนคคตในเชิงลบ แต่ความสัมพันธ์ดังกล่าวมีเพียงส่วนน้อยเท่านั้น

อภิปรายผลการวิจัย

สมมติฐานที่ 1 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีลักษณะทางประชากรแตกต่างกัน มีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับระบบแอดมิชชันสที่แตกต่างกัน

จากการวิจัยพบว่า มีทั้งตัวแปรที่เป็นไปตามสมมติฐานและไม่เป็นไปตามสมมติฐาน โดยตัวแปรที่พบว่าเป็นไปตามสมมติฐาน คือ แผนการเรียน เกรดเฉลี่ยสะสม และรายได้เฉลี่ยรวมของครอบครัว ส่วนตัวแปรที่ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน ได้แก่ เพศ อายุ และระดับการศึกษา ดังนี้

ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายทั้งเพศชายและเพศหญิง มีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับระบบแอดมิชชันสไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เนื่องจากสังคมไทยในปัจจุบันได้เปิดโอกาสด้านการเรียนการศึกษา ให้กับนักเรียนทั้งเพศชายและเพศหญิงอย่างเท่าเทียมกัน อีกทั้งนักเรียนชายและหญิงต่างก็ศึกษาอยู่ในโรงเรียนมัธยมในเขตกรุงเทพมหานครที่มีลักษณะสภาพแวดล้อมที่คล้ายคลึงกัน จึงทำให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายทั้งชายและหญิงมีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับระบบแอดมิชชันสที่ไม่แตกต่างกัน ซึ่งผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับ

ผลการวิจัยบางส่วนของผู้ สวดี ยาป่าคาย (2551) ที่พบว่า สมาชิกผู้ใช้อินเทอร์เน็ตที่มีเพศต่างกัน มีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการเรียนการสอนผ่านอินเทอร์เน็ตที่ไม่แตกต่างกัน

ในส่วนของผู้แปรอายุและผู้แปรระดับการศึกษา จากผลการวิจัย พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีอายุแตกต่างกัน มีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับระบบแอดมิชชันสไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ตัวแปรระดับการศึกษาที่เช่นเดียวกัน จากผลการวิจัย พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับระบบแอดมิชชันสที่ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐาน ทั้งนี้เนื่องจากนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายนั้น มีอายุที่ใกล้เคียงกัน ระดับการศึกษาก็ไม่แตกต่างกันมากนัก ประกอบกับกลุ่มสังคมในระดับมัธยมปลายเหมือนกันต่างกันเพียงระดับชั้น จึงอาจทำให้มีการเปิดรับข่าวสารที่ไม่แตกต่างกัน อธิบายได้ด้วยทฤษฎีความสัมพันธ์ทางสังคม (Social Relations Theory) ของเดอเฟลอร์ (DeFleur, 1966: 102 อ้างใน อรุณ งามขาว, 2543: 16-17) ที่กล่าวถึงความสัมพันธ์ทางสังคมระหว่างผู้รับสารกับบุคคลอื่นในสังคมในลักษณะของกลุ่มปฐมภูมิ หรือกลุ่มทุติยภูมิ โดยกลุ่มปฐมภูมิจะเป็นความสัมพันธ์ใกล้ชิดในหมู่เพื่อนสนิท เพื่อนร่วมงาน หรือสมาชิกในครอบครัว และวงศาคณาญาติจะมีอิทธิพลต่อผู้รับสารมากกว่ากลุ่มทุติยภูมิ ซึ่งเป็นกลุ่มที่มีความใกล้ชิดน้อยกว่า ข่าวสารต่างๆ ที่ได้รับจากสื่อมวลชนมักจะถูกรับรู้ หรือตีความโดยมีอิทธิพลของกลุ่มหรือบุคคลในกลุ่มเข้ามาเกี่ยวข้องเสมอ เช่น การที่ปัจเจกบุคคลจะเชื่อข่าวสารจากโฆษณาใดหรือไม่ นั้นมักจะได้รับอิทธิพลจากการปรึกษาหารือไต่ถามเพื่อนฝูง หรือผู้ใกล้ชิด อิทธิพลที่มีผลต่อการรับรู้ข่าวสารในลักษณะนี้เราเรียกว่า “อิทธิพลของบุคคล” ซึ่งทฤษฎีนี้กล่าวไว้ว่า บุคคลที่มีลักษณะทางสังคมคล้ายกันจะแสดงพฤติกรรมการสื่อสารคล้ายคลึงกัน ซึ่งพฤติกรรมการสื่อสารนี้ ได้แก่ การเปิดรับสื่อ ความพอใจในสื่อและอุปนิสัยการใช้สื่อร่วมกัน เป็นต้น สำหรับลักษณะทางสังคมที่สำคัญนั้น ได้แก่ ระดับการศึกษา รายได้ อาชีพ ศาสนา อายุ เพศ ฯลฯ ซึ่งผลการวิจัยที่กล่าวมานี้

สอดคล้องกับผลงานวิจัยบางส่วนของเบญจพร บรรเจิดกิจ (2546) ที่ศึกษาเรื่อง “การเปิดรับข่าวสาร ความรู้ ทักษะ และความต้องการอี-กอฟเวอร์นเม้นท์ของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร” พบว่า ผู้ที่มีเพศ อายุ อาชีพ ระดับการศึกษา และรายได้แตกต่างกัน มีการเปิดรับข่าวสารไม่แตกต่างกัน

สำหรับการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับระบบแอดมิชชันจากสื่อใหม่นั้น พบว่า ระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน จะมีการเปิดรับข่าวสารจากสื่อใหม่ที่แตกต่างกัน ซึ่ง เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะความต้องการด้านการแสวงหาและใช้ข่าวสารที่สามารถใช้เป็นประโยชน์แตกต่างกันในแต่ละระดับชั้น ประกอบกับ ลักษณะเฉพาะของสื่อใหม่ที่แตกต่างกันจากสื่อมวลชนอื่น กล่าวคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 อาจจะต้องเตรียมตัวในการสอบในระบบแอดมิชชันส์เพื่อเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา ทำให้ต้องการรับทราบข้อมูลข่าวสารมากกว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายระดับอื่น และด้วยลักษณะของสื่อใหม่อันเป็นการสื่อสารที่กำหนด โดยความต้องการของผู้รับสาร และกำหนดการเปิดรับสารตามแต่ผู้รับสาร จึงทำให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีความต้องการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์มาก มีการเปิดรับข่าวสารจากสื่อใหม่มากที่สุด และมีการเปิดรับข่าวสารแตกต่างจากระดับการศึกษาอื่นๆ ดังนั้นระดับการศึกษาที่แตกต่างกันจึงมีการเปิดรับข่าวสารจากสื่อใหม่ที่แตกต่างกัน สอดคล้องกับผลการวิจัยของบุญจิระ พุทธิศรี (2541) ที่ศึกษาเรื่อง “พฤติกรรม การเปิดรับข่าวสาร ความรู้ ทักษะเกี่ยวกับรัฐธรรมนูญ 2540 และการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร” พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาต่างๆ กัน มีการเปิดรับข่าวสารแตกต่างกัน

สำหรับลักษณะทางประชากรอื่นๆ ทั้งแผนการเรียน เกรดเฉลี่ยสะสม และ รายได้เฉลี่ยรวมต่อครอบครัวนั้น จากผลการวิจัย พบว่า แผนการเรียน เกรดเฉลี่ยสะสม และ รายได้เฉลี่ยรวมต่อครอบครัวที่แตกต่างกันนั้น มีอิทธิพลต่อการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์ที่แตกต่างกัน เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ สอดคล้องกับแนวคิดของ วิลเบอร์ ชรรัมม์ (Wilbur Schramm,

1973: 56 อ้างใน อรุณฯ งามขาว, 2543: 17) ที่กล่าวว่า ภูมิหลังที่แตกต่างกัน ทำให้บุคคลที่มีความสนใจต่างกัน การประเมินสาระประโยชน์ของข่าวสาร ทำให้ผู้รับสาร แสวงหาข่าวสาร เพื่อสนองจุดประสงค์ของตนอย่างใดอย่างหนึ่ง อีกทั้งการศึกษาและสภาพแวดล้อม ทำให้มีความแตกต่างในพฤติกรรม การเลือกรับสื่อและเนื้อหาข่าวสาร ดังนั้นแผนการเรียนและเกรดเฉลี่ยสะสมที่แตกต่างกัน จึงมีผลต่อการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์ที่แตกต่างกัน เนื่องจากองค์ประกอบ ค่าน้ำหนักที่ต้องใช้ในการสอบเพื่อเข้าศึกษาต่อในคณะต่างๆ ผ่านระบบแอดมิชชันส์นั้น มีความเกี่ยวข้องกับแผนการเรียนและเกรดเฉลี่ยสะสม ซึ่งแตกต่างกันไปตามแต่ละบุคคลด้วย

สำหรับรายได้ของครอบครัวที่มีผลต่อการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์ที่สอดคล้องกับสมมติฐานนั้น มีความสอดคล้องกับทฤษฎีความสัมพันธ์ทางสังคมเช่นกัน เนื่องจากลักษณะทางประชากรที่สำคัญในการเปิดรับข่าวสาร ก็มีตัวแปรรายได้เข้ามาเกี่ยวข้องด้วย จากการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้น้อยกว่า จะมีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์มากกว่ากลุ่มที่มีรายได้มากกว่า ซึ่งจากผลงานวิจัยของ สุวิมล ว่องวาณิช และคณะ (2546) ศึกษาเรื่อง “ความคิดเห็นที่มีต่อนโยบายการเพิ่มน้ำหนัก GPA และ PR ในระบบการสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัยสำหรับปีการศึกษา 2547 และระบบการคัดเลือกที่พึงประสงค์ในอนาคต” พบว่า การศึกษาต่อมหาวิทยาลัยหลังสำเร็จ การศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายนั้น นักเรียนที่พ่อแม่มีรายได้สูงจะศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษามากกว่า นักเรียนที่พ่อแม่มีรายได้ต่ำกว่า แสดงว่า นักเรียนกลุ่มที่มีรายได้ต่อครอบครัวสูงอาจมีโอกาสทางการศึกษาต่อในระดับมหาวิทยาลัยมากกว่ากลุ่มที่มีรายได้น้อยกว่า ดังนั้นในการเปิดรับข่าวสารของนักเรียนกลุ่มที่มีรายได้ ครอบครัวต่อเดือนน้อย แต่กลับมีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์มากกว่ากลุ่มที่มีรายได้สูงกว่านั้น อาจเป็นเพราะนักเรียนกลุ่มที่มีรายได้ต่อครอบครัวต่อเดือนน้อย จำต้องเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์ให้มาก เพื่อเปิดโอกาสทางการศึกษาต่อในมหาวิทยาลัย

ให้มากขึ้น และอีกประการหนึ่ง คือ ผู้ที่มีรายได้น้อย มีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์จากสื่อมวลชน และสื่อเฉพาะกิจมากกว่าผู้ที่มีรายได้มาก สำหรับผู้ที่มีรายได้มากก็จะเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์จากสื่อใหม่มากกว่าผู้ที่มีรายได้น้อย ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะผู้ที่มีรายได้น้อยมีข้อจำกัดเรื่องโอกาสในการเข้าถึงสื่อใหม่แตกต่างจากผู้ที่มีรายได้มาก จึงต้องเปิดรับข่าวสารจากสื่ออื่นๆ หลายประเภท เมื่อผู้ที่มีรายได้น้อยมีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์จากสื่อต่างๆ หลายประเภทมากกว่าผู้ที่มีรายได้มากแล้ว ผู้ที่มีรายได้น้อยจึงมีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์โดยภาพรวมมากกว่าผู้ที่มีรายได้มากนั่นเอง

อย่างไรก็ตามผลการวิจัยนี้ก็ขัดแย้งกับผลการวิจัยของ นิทยา บุญชุม (2546) ที่พบว่า สถานภาพการทำงาน อัตราเงินเดือน คณะที่ทำงาน และประสบการณ์ในที่ทำงานของอาจารย์ในมหาวิทยาลัยที่แตกต่างกัน มีการเปิดรับข่าวสารเรื่องการประกันคุณภาพการศึกษาไม่แตกต่างกัน และยังขัดแย้งกับแนวคิดลักษณะทางประชากรของประมะ สตะเวทิน (2546) ที่กล่าวถึงเรื่องรายได้ว่า คนที่มีฐานะหรือรายได้สูงขึ้นจะใช้สื่อมวลชนมากขึ้น โดยมักจะใช้สื่อมวลชนเพื่อแสวงหาข่าวสารหนักๆ เพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในโอกาสต่อไป

สมมติฐานที่ 2 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีลักษณะทางประชากรแตกต่างกันมีความรู้เกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์ที่แตกต่างกัน

จากการวิจัย พบว่า ลักษณะประชากรแตกต่างกันมีความรู้เกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์ที่แตกต่างกัน สอดคล้องกับ สิทธิพร มงคลชาติ (2544: 58 อ้างใน พรพิมล รัตนพงศ์, 2546: 40) ได้กล่าวว่า ความรู้ หมายถึง ความรู้เกี่ยวกับข้อเท็จจริง รูปแบบ วิธีการ กฎเกณฑ์ แนวปฏิบัติ เหตุการณ์ หรือบุคคล ซึ่งได้จากการสังเกต ประสบการณ์หรือจากสื่อต่างๆ ประกอบกัน และยังสอดคล้องกับ กาญจนา แก้วเทพ (2541:12-13) ที่กล่าวว่า “ความรู้” หมายถึง ความสามารถของแต่ละบุคคลที่เกี่ยวข้องกับความคิด ข้อเท็จจริง ความหยั่งรู้ หรือประสบการณ์ที่ถูกสะสมมาโดยวิธีการจดจำจากเหตุการณ์หรือสถานการณ์ต่างๆ ประมวลเก็บไว้และสามารถระลึก

ออกมาได้เมื่อจะใช้ประโยชน์ อีกทั้งผลการวิจัยดังกล่าว ยังสอดคล้องกับ ภักวดี ท้วจบ (2551) ที่ศึกษาเรื่องการเปิดรับข่าวสาร ความรู้ ทศนคติของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครเกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภคของสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค โดยพบว่า ลักษณะประชากรแตกต่างกันมีความรู้เกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภคของสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคแตกต่างกัน อย่างไรก็ตาม จากผลการวิจัยนี้ ก็พบว่า ในส่วนของตัวแปรรายได้เฉลี่ยรวมต่อครอบครัวพบว่า รายได้ไม่มีผลต่อความรู้เกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์ ซึ่งขัดแย้งกับผลงานวิจัยของ ภักวดี ท้วจบ (2551) ดังที่กล่าวมาแล้ว

สมมติฐานที่ 3 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีลักษณะทางประชากรแตกต่างกันมีทัศนคติเกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์ที่แตกต่างกัน

จากการวิจัย พบว่า มีทั้งตัวแปรที่เป็นไปตามสมมติฐาน และไม่เป็นไปตามสมมติฐาน โดยตัวแปรที่เป็นไปตามสมมติฐาน คือ เพศ แผนการเรียน และเกรดเฉลี่ยสะสม ส่วนตัวแปรที่ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน ได้แก่ อายุ ระดับการศึกษา และรายได้เฉลี่ยของครอบครัว ดังนี้

ในส่วนของ อายุ ระดับการศึกษา และรายได้เฉลี่ยของครอบครัว ที่ไม่สอดคล้องกับผลการวิจัยนั้น อาจเป็นเพราะอายุและระดับการศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายนั้นไม่แตกต่างกันมาก สอดคล้องกับงานวิจัยบางส่วนของ เบญจพร บรรเจิดกิจ (2546) ที่ศึกษาเรื่อง “การเปิดรับข่าวสาร ความรู้ ทศนคติ และความต้องการอี-กอฟเวอร์นเม้นท์ของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร” พบว่า อายุ อาชีพ ระดับการศึกษา และรายได้ แตกต่างกันมีทัศนคติเกี่ยวกับอี-กอฟเวอร์นเม้นท์ไม่แตกต่างกัน และสอดคล้องกับงานวิจัยบางส่วนของจรัสศรี ปักกัถตั้ง (2542) ที่ศึกษาเรื่อง “การเปิดรับข่าวสาร การรับรู้ และทัศนคติของผู้ใช้อินเทอร์เน็ตที่มีต่อการประชาสัมพันธ์ผ่านสื่ออินเทอร์เน็ตของหน่วยงานภาครัฐ” พบว่า ผู้ใช้อินเทอร์เน็ตที่มีอาชีพรายได้ต่อเนื่อง และประสบการณ์การใช้อินเทอร์เน็ตแตกต่างกัน จะมีทัศนคติเกี่ยวกับการประชาสัมพันธ์ผ่านสื่ออินเทอร์เน็ตของรัฐบาลไม่แตกต่างกัน

สำหรับตัวแปร เพศ แผนการเรียน และเกรดเฉลี่ยสะสม ที่แตกต่างกันมีทัศนคติเกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์ที่แตกต่างกัน ซึ่งเพศที่แตกต่างกันจะมีทัศนคติที่แตกต่างกันนั้น สอดคล้องกับที่ ประมว สตะเวทิน (2546: 112-117) ได้กล่าวว่า ผู้หญิงและผู้ชายจะมีความแตกต่างกันในเรื่องของความคิด ค่านิยม และทัศนคติ ทั้งนี้เพราะสังคมและวัฒนธรรมกำหนดบทบาทและกิจกรรมของคนสองเพศไว้ต่างกัน เช่น ผู้ชายใช้เหตุผลมากกว่าผู้หญิง แต่ผู้หญิงเป็นเพศที่ยังถึงจิตใจของคนได้ดีกว่าผู้ชาย ซึ่งจากผลการวิจัย พบว่า เพศชายมีทัศนคติเชิงบวกเกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์มากกว่าผู้หญิง ทั้งที่เพศหญิงมีความรู้เกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์มากกว่าเพศชาย นั้นอาจเป็นเพราะเพศชายมีการใช้เหตุผลมากกว่าผู้หญิงที่ใช้เรื่องจิตใจและความรู้สึก อันเป็นองค์ประกอบหนึ่งของทัศนคติ (จิมาโตะ และเอบีเซน, 1970 : 237-307 อ้างใน สุวดี ยาป่าคาย, 2551: 23) ดังนั้นเพศหญิงจึงมีทัศนคติที่แตกต่างไปจากเพศชายนั่นเอง

ส่วนแผนการเรียน และเกรดเฉลี่ยสะสม ที่แตกต่างกันมีทัศนคติเกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์ที่แตกต่างกัน ซึ่งแผนการเรียนที่แตกต่างกันนั้น แสดงว่า นักเรียนแต่ละบุคคลมีความสนใจในสาขาวิชาการเรียน การศึกษาที่แตกต่างกัน อาจเป็นผลทำให้ความรู้สึกรู้สึกนึกคิดและทัศนคติแตกต่างกัน สอดคล้องกับที่ประมว สตะเวทิน (2546) กล่าวถึงแนวคิดเกี่ยวกับลักษณะประชากรว่า ในระบบการศึกษาที่ต่างกัน ในสาขาวิชาที่ต่างกัน ย่อมมีความรู้สึกรู้สึกนึกคิด อุดมการณ์ รสนิยม ค่านิยม และความต้องการที่แตกต่างกันไป เช่นเดียวกับเกรดเฉลี่ยสะสม ที่เป็นสิ่งบ่งชี้ถึงความรู้ของนักเรียนได้ระดับหนึ่ง และเมื่อความรู้แตกต่างกันก็เป็นผลให้ทัศนคติแตกต่างกันด้วย ทั้งนี้เพราะความรู้เป็นองค์ประกอบหนึ่งของทัศนคติ (ขวัญเรือน กิตติวัฒน์ และคณะ, 2542: 158-159) สัมพันธ์กับสมมติฐานที่ 2 ที่กล่าวมาแล้วว่า ลักษณะประชากรที่แตกต่างกัน จะมีความรู้เกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 4 การเปิดรับข่าวสารและความรู้เกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายมีความสัมพันธ์กัน

ผลการวิจัย พบว่า การเปิดรับข่าวสารไม่มีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการเสนอข้อมูลผ่านสื่อต่างๆ เกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์นั้น อาจยังไม่มีความละเอียด ชัดเจนมากพอที่จะเปลี่ยนแปลงความรู้ในตัวผู้รับสารได้ สอดคล้องกับผลการวิจัยบางส่วนของผู้วิจัย พิทยาพิบูลพงศ์ (2546) ศึกษาเรื่อง “การเปิดรับข่าวสาร ความรู้ ทัศนคติ และพฤติกรรมการเรียนแบบออนไลน์ของนิสิตนักศึกษาในกรุงเทพมหานคร” ซึ่งพบว่า การเปิดรับข่าวสารการเรียนแบบออนไลน์จากสื่อมวลชน ไม่มีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับการเรียนแบบออนไลน์ ทั้งยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของธวัชชัย พานิชยากรณ์ (2539) ทำการศึกษาเรื่อง “การศึกษาพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสาร ความรู้ ทัศนคติ และการมีส่วนร่วมในการใช้เครือข่ายสารสนเทศห้องสมุดจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (จุฬาลิเน็ต) ของนิสิต และบุคลากรภายในของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย” ที่พบว่า พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับเครือข่ายจุฬาลิเน็ตไม่มีความสัมพันธ์กับความรู้ในเรื่องเครือข่ายจุฬาลิเน็ตของอาจารย์ นิสิต และนักวิชาการของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แต่ไม่สอดคล้องกับผลการวิจัยของ จรัสศรี ปักกัตตัง (2542) พบว่า การเปิดรับข่าวสารในเรื่องการประชาสัมพันธ์ผ่านสื่ออินเทอร์เน็ตของหน่วยงานภาครัฐมีความสัมพันธ์กับการรับรู้ในเรื่องการประชาสัมพันธ์ผ่านสื่ออินเทอร์เน็ตของหน่วยงานภาครัฐ

สมมติฐานที่ 5 การเปิดรับข่าวสารและทัศนคติเกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายมีความสัมพันธ์กัน

ผลการวิจัย พบว่า การเปิดรับข่าวสารมีความสัมพันธ์กับทัศนคติเกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในเชิงบวก สอดคล้องกับงานวิจัยของ อรุณฯ งามขาว (2543) ศึกษาเรื่อง “การเปิดรับข่าวสาร ความรู้ ทัศนคติ และการปฏิบัติตามกฎจราจรของคนเดินเท้าในกรุงเทพมหานคร” พบว่า การเปิดรับข่าวสารจากสื่อเฉพาะกิจมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับทัศนคติเกี่ยวกับการจราจร

สอดคล้องกับแนวคิดของแคลปเปอร์ (Klapper, 1960 อ้างใน ประมว สดะเวทิน, 2546: 121-124) เรื่อง การเลือกรับ หรือ การเลือกใช้สื่อ ที่กล่าวว่า ในชีวิตประจำวันของเรานั้น มีโอกาสที่จะได้รับสารจากแหล่งสาร หรือผู้ส่งสารจำนวนมาก แต่มีเวลาและความสามารถที่จำกัดในการรับสารจากแหล่งต่างๆ หรือมีความพึงพอใจหรือไม่พึงพอใจต่อแหล่งสารหรือผู้ส่งสารที่แตกต่างกันไป ดังนั้นจึงมักเลือกรับหรือเลือกใช้สารจากผู้ส่งสารที่พึงพอใจเท่านั้น โดยเลือกรับหรือใช้สารจากแหล่งที่เสนอความคิดเห็นที่สอดคล้องกับความคิด ทรรศนคติ หรือสิ่งสนใจอยู่เดิม และพยายามหลีกเลี่ยงข่าวสารที่ไม่สอดคล้องกับทรรศนคติและความคิดเห็นเดิมของตน

สมมติฐานที่ 6 ความรู้และทรรศนคติเกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายมีความสัมพันธ์กัน

ผลการวิจัย พบว่า ความรู้เกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์มีความสัมพันธ์ในเชิงลบกับทรรศนคติในระดับต่ำนั้นแสดงว่า ยังมีความรู้เกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์มากก็จะมีทรรศนคติในเชิงลบเกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์มาก อย่างไรก็ตามความสัมพันธ์ดังกล่าวก็เป็นเพียงส่วนน้อยเท่านั้น

จากผลการวิจัยดังกล่าว อธิบายโดยแนวคิดของ ซิมบาโด และ เอบบีเซน (Zimbardo and Ebbeson, 1970: 237-307 อ้างใน สุวดี ยาบาคาย, 2551: 23) ที่กล่าวถึง องค์ประกอบของทรรศนคติ ว่ามี 3 ประการ คือ 1. องค์ประกอบด้านความรู้ ความนึกคิด 2. องค์ประกอบทางด้านความรู้สึก 3. องค์ประกอบด้านพฤติกรรม โดยเฉพาะองค์ประกอบในด้านความรู้ ซึ่งเป็นส่วนที่เป็นความเชื่อของบุคคลเกี่ยวกับสื่อต่างๆ ทั่วไป ทั้งสิ่งของที่ชอบและไม่ชอบ หากบุคคลมีความรู้หรือความคิดว่าสิ่งใดดี ก็มักจะมีทรรศนคติที่ดีต่อสิ่งนั้น หากมีความรู้มาก่อนว่าสิ่งใดไม่ดี ก็จะมีทรรศนคติไม่ดีต่อสิ่งนั้น ซึ่งนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีความรู้เกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์มาก แต่กลับมีทรรศนคติเชิงลบต่อระบบแอดมิชชันส์นั้น อาจเป็นเพราะนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายได้รับข้อมูลข่าวสาร และความรู้ต่างๆ เกี่ยวกับเรื่องระบบแอดมิชชันส์ในเชิงลบอยู่เป็นระยะ ประกอบกับ

ระบบแอดมิชชันส์ยังมีการเปลี่ยนแปลงอยู่ในปัจจุบันด้วยแล้ว ทำให้เมื่อนักเรียนมีการรับรู้ข้อมูลข่าวสารมาก ก็ยิ่งจะทำให้ทรรศนคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายเป็นไปในเชิงลบมากตามไปด้วยนั่นเอง

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. จากการวิจัย พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายส่วนใหญ่มีการเปิดรับข่าวสารจากสื่อใหม่มากที่สุด และการแจ้งข่าวสารประชาสัมพันธ์ต่างๆ การสมัครสอบส่วนใหญ่จะผ่านทางระบบอินเทอร์เน็ต ซึ่งนักเรียนกลุ่มตัวอย่างมีความต้องการด้านเนื้อหาเกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์อยู่ในระดับสูง ดังนั้นจึงควรมีการปรับปรุงระบบการประชาสัมพันธ์ข่าวสารทางอินเทอร์เน็ตให้ดียิ่งขึ้น โดยในการปรับปรุงนั้น อาจมีการประเมินผลการใช้งานของเว็บไซต์ว่ามีผู้ใช้งานมากน้อยเพียงใด มีความสะดวกต่อการใช้งานหรือไม่ ระบบมีความเสถียรมากน้อยเพียงใด ผู้ใช้งานต้องการให้ปรับปรุงรูปแบบของเว็บไซต์อย่างไร เพื่อนำข้อมูลต่างๆ เหล่านี้มาใช้ในการพัฒนาปรับปรุงเว็บไซต์ต่อไป นอกจากนี้ในส่วนของการแจ้งข่าวสารประชาสัมพันธ์ทางเว็บไซต์ อาจมีการจัดทำแผนผังขั้นตอนในการสมัครสอบให้เข้าใจง่ายขึ้น และเปิดให้มีกระดานข่าวสารภายในเว็บไซต์ เพื่อให้นักเรียนและผู้สนใจเกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์ สามารถตั้งกระทู้คำถามและแจ้งข่าวสารเกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์ได้ตอบกันได้ เป็นชุมชนออนไลน์ข่าวสารเกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์ และผู้ดูแลเว็บไซต์อาจช่วยเป็นผู้ตอบคำถามเกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์ผ่านกระดานข่าวนี้ด้วย และหากคำถามใดเป็นคำถามที่มีการถามมามากที่สุด ก็จัดกลุ่มคำถามคำตอบไว้ด้วยกัน เพื่อให้ผู้ที่ต้องการรับทราบข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์ สามารถเลือกเปิดอ่านประเด็นคำถามที่สงสัยได้อย่างสะดวกยิ่งขึ้น

2. จากการวิจัย พบว่า ความรู้เกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์ส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง และลักษณะทางประชากรแตกต่างกันมีความรู้เกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์ที่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงควรมีการประชาสัมพันธ์ข่าวสารผ่านสื่อต่างๆ ให้เพิ่มมากขึ้น โดยเฉพาะสื่อใหม่ สื่อมวลชน และสื่อบุคคล ทั้งอาจารย์แนะแนวและ

อาจารย์ ในโรงเรียนให้มีการเสนอข่าวสาร และการแจ้งข่าวประชาสัมพันธ์ที่ถูกต้อง ชัดเจนและรวดเร็ว แก่นักเรียน รวมถึงผู้ปกครองให้มีความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์ด้วย โดย สทศ. อาจใช้ช่องทางการสื่อสารใหม่ๆ ในการสื่อสาร เพื่อความสะดวก รวดเร็วในการสื่อสารมากขึ้น เช่น ทวิตเตอร์ มีการประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อมวลชน เพิ่มความถี่ในการนำเสนอข่าวสารผ่านทางสื่อมวลชน โดยนำเสนอในรูปแบบข่าวสารความเคลื่อนไหวของแวดวงการศึกษาอย่างต่อเนื่องเป็นประจำ ไม่จำเพาะช่วงที่มีการสอบในระบบแอดมิชชันส์เท่านั้น และอาจประสานขอความร่วมมือกับสถานีวิทยุโทรทัศน์เพื่อการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ ในโครงการติวเตอร์ชาแนล ที่มีการสอนเนื้อหาภาควิชาสำหรับใช้ในการสอบแอดมิชชันส์ผ่านรายการโทรทัศน์ ให้อธิบายถึงองค์ประกอบต่างๆ ของการสอบแอดมิชชันส์ ชี้แจงวิธีการและขั้นตอนในการสมัครสอบในระบบแอดมิชชันส์ และแจ้งข่าวสารอื่นๆ เพิ่มเติมเกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์ด้วย ซึ่งปัจจุบันโครงการติวเตอร์ชาแนล ได้ออกอากาศผ่านสื่อโทรทัศน์หลายช่อง ทั้งสถานีโทรทัศน์ ETV สถานีวิทยุโทรทัศน์แห่งประเทศไทย สทท.11 เคเบิลทีวีทั่วประเทศ และเว็บไซต์ รวมไปถึงการออกเดินสายสอนนักเรียนชนบทห่างไกลในโครงการติวเตอร์ชาแนลด้วย ซึ่งหากมีการประชาสัมพันธ์เรื่องแอดมิชชันส์ผ่านทางโครงการนี้ ก็อาจช่วยเพิ่มความรู้ความเข้าใจให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายทั้งในกรุงเทพมหานครและต่างจังหวัดได้มากขึ้น ส่วนการประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารผ่านสื่อบุคคล ทั้งอาจารย์แนะแนวและอาจารย์ในโรงเรียน ซึ่งเป็นสื่อบุคคลที่มีความน่าเชื่อถือและใกล้ชิดกับนักเรียนมากที่สุดนั้น ก็ควรมีการจัดการอบรมเรื่องความรู้เกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์ให้กับครู อาจารย์ทั้งที่เป็นอาจารย์แนะแนว และอาจารย์ในโรงเรียนอย่างละเอียด หรือ จัดอบรมความรู้เกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์ให้กับอาจารย์แนะแนว และให้อาจารย์แนะแนวถ่ายทอดความรู้เกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์ไปยังอาจารย์ในโรงเรียน ทั้งนี้เพื่อให้อาจารย์ทุกท่านสามารถให้คำแนะนำ และให้ความรู้เกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์แก่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายได้อย่างทั่วถึง เนื่องจากในบางโรงเรียนอาจมี

อาจารย์แนะแนวไม่เพียงพอต่อจำนวนนักเรียนในโรงเรียน เมื่ออาจารย์ได้รับการอบรมให้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์อย่างชัดเจนแล้ว ก็จะเป็นสื่อบุคคลที่มีประสิทธิภาพในการสื่อสารเรื่องแอดมิชชันส์ได้เป็นอย่างดี นอกจากนั้นโรงเรียนอาจจัดกิจกรรมการให้ความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์ และเชิญผู้ปกครองและนักเรียนมาทำความเข้าใจในเรื่องแอดมิชชันส์ร่วมกันได้ด้วย

3. จากการวิจัย พบว่า การเปิดรับข่าวสารไม่มีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย อาจเป็นเพราะการเสนอข้อมูลผ่านสื่อต่างๆ เกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์นั้น ยังไม่มีความละเอียด ชัดเจนมากพอ หรือข่าวสารต่างๆ อาจมีเนื้อหาที่เข้าใจได้ยาก และมีการเปลี่ยนแปลงข่าวสารเกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์อยู่บ่อยๆ ซึ่งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการสอบในระบบแอดมิชชันส์ ควรมีการชี้แจงทำความเข้าใจเรื่องการสอบในระบบแอดมิชชันส์กับสื่อประเภทต่างๆ เป็นอย่างดี เพื่อให้การนำเสนอข่าวสารมีความละเอียด ชัดเจนถูกต้องและเป็นกลาง นอกจากนี้ควรมีการศึกษาข้อดี ข้อเสียเกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์ให้ละเอียด มีการวิจัยเชิงลึกในเรื่องความเห็นของครู นักเรียน และผู้ปกครองเกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์ที่เหมาะสม ก่อนมีการเปลี่ยนแปลงระบบแอดมิชชันส์ เพื่อให้การนำเสนอข่าวสารเกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์ไม่ต้องเปลี่ยนแปลงบ่อยและเป็นระบบที่ง่ายต่อการทำความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายและผู้ปกครอง หรือประชาชนทั่วไป

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยในอนาคต

1. ควรมีการศึกษาถึงการเปิดรับข่าวสาร ความรู้ และทัศนคติเกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์ของครู อาจารย์ ผู้ปกครองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย รวมทั้งนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในต่างจังหวัดเพิ่มเติม

2. ควรศึกษาเรื่องกลยุทธ์การประชาสัมพันธ์ของสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน) หรือ สทศ. ทั้งด้านนโยบายการจัดทำแผนประชาสัมพันธ์ การใช้สื่อประชาสัมพันธ์ การประสานความร่วมมือเพื่อ

การประชาสัมพันธ์กับหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง รวมทั้ง การประเมินผลการประชาสัมพันธ์ ศึกษาปัญหาและอุปสรรคต่างๆ ในการดำเนินการประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์ เพื่อปรับปรุงเรื่องการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์ให้มีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น

3. ควรมีการศึกษาแบบเจาะลึก โดยใช้การวิจัยเชิงคุณภาพ ใช้การเก็บข้อมูลแบบการสังเกตแบบ

มีส่วนร่วม หรือการสัมภาษณ์ เพื่อรับฟังความคิดเห็นจากผู้ตอบแบบสอบถามอย่างเจาะลึกมากขึ้น ซึ่งทำให้ได้ข้อมูลรายละเอียดที่ลึกมากยิ่งขึ้นด้วย

4. ควรมีการวิเคราะห์เนื้อหาสารเกี่ยวกับข่าวแอดมิชชันส์ที่สื่อมวลชนนำเสนอว่าเป็นอย่างไร มีความโน้มเอียงของข่าวสารหรือไม่ ทั้งนี้เพื่อให้ข่าวสารที่เผยแพร่ออกสู่สาธารณะมีความเที่ยงตรง เป็นกลางมากที่สุด

เอกสารอ้างอิง

ภาษาไทย

กระทรวงศึกษาธิการ. ข้อมูลสถิติ. [ออนไลน์]. 2552. แหล่งที่มา: http://www.moe.go.th/data_stat/ [2552, พฤษภาคม 10]

กาญจนา แก้วเทพ. สื่อมวลชน: ทฤษฎีและแนวคิดทางการศึกษา. กรุงเทพมหานคร: เอดิสันเพรสโปรดักส์, 2541.

ขวัญเรือน กิตติวัฒน์ และคณะ. เอกสารการสอนชุดวิชา พฤติกรรมศาสตร์ สาขาวิชานิติศาสตร์ หน่วยที่ 1-8. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช, 2542.

ข่าวการศึกษา. สยามรัฐ (22 มกราคม 2552): 19.

ข่าวสด. ข่าวตัดแอดมิชชันส์. [ออนไลน์]. 2552. แหล่งที่มา: http://www.satit.mua.go.th/newspaper/search_by_mnews.php [2552, กุมภาพันธ์ 9]

คมชัดลึก. ข่าวการศึกษา. [ออนไลน์]. 2552. แหล่งที่มา: <http://www.komchadluek.net/detail/20090614> [2552, มิถุนายน 14]

คมชัดลึก. ข่าวสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. [ออนไลน์]. 2552. แหล่งที่มา: http://www.mua.go.th/pr_mua_web/news/news_online.htm [2552, กุมภาพันธ์ 11]

จุฬพล รอดดำดี. สื่อมวลชนเพื่อการพัฒนา. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2532.

จรัสศรี ปักกัถตั้ง. การเปิดรับข่าวสาร การรับรู้ และทัศนคติของผู้ใช้อินเทอร์เน็ตที่มีต่อการประชาสัมพันธ์ผ่านสื่ออินเทอร์เน็ตของหน่วยงานภาครัฐ. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาวิชานิติศาสตร์พัฒนการภาควิชาการประชาสัมพันธ์ คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2542.

เดลินิวส์. ข้อสรุปเอเน็ต. [ออนไลน์]. 2552. แหล่งที่มา: <http://203.146.228.2/NEWS/index.asp?PagePosition=4> [2552, กุมภาพันธ์ 14]

ไทยรัฐ. ข่าวสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. [ออนไลน์]. 2552. แหล่งที่มา: http://www.mua.go.th/pr_mua_web/news/news_online.htm [2552, มกราคม 21]

- ไทยโพสต์. ข่าวสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา.[ออนไลน์]. 2552. แหล่งที่มา: http://www.mua.go.th/pr_mua_web/news/news_online.htm [2552, มกราคม 1]
- ธวัชชัย พานิชยากรณ์. การศึกษาพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสาร ความรู้ ทักษะคิด และการมีส่วนร่วมในการใช้เครือข่ายสารสนเทศห้องสมุดจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (จุฬาลิเน็ต) ของนิสิต และบุคลากรภายในของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ สาขาวิชาการประชาสัมพันธ์ คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2539.
- นิตยา บุญชุ่ม. การเปิดรับข่าวสารและความพึงพอใจในข่าวสารเรื่องการประกันคุณภาพการศึกษาของอาจารย์มหาวิทยาลัยในภาคเหนือ. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ สาขาวิชานิเทศศาสตร์พัฒนาการ ภาควิชาการประชาสัมพันธ์ คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2546.
- บุญจิระ พุทธิศรี. พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสาร ความรู้ ทักษะคิด เกี่ยวกับรัฐธรรมนูญ 2540 และการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ สาขาวิชาการประชาสัมพันธ์ คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2541.
- เบญจพร บรรเจิดกิจ. การเปิดรับข่าวสาร ความรู้ ทักษะคิด และความต้องการอี-กอฟเวอร์นเม้นท์ของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ สาขาวิชานิเทศศาสตร์พัฒนาการ ภาควิชาการประชาสัมพันธ์ คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2546.
- ปิ่นทยา สุขโรจน์บัณฑิต. ความคิดเห็นและการรับรู้เกี่ยวกับแอดมิชชันส์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายครูและผู้ปกครองนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสามัญศึกษา จังหวัดสุโขทัย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ สาขาวิชาการศึกษามหาบัณฑิต. คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร, 2546.
- ปรมะ สตะเวทิน. หลักนิเทศศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 10. กรุงเทพมหานคร: ห้างหุ้นส่วนจำกัด ภาพพิมพ์, 2546.
- พนม คลี่ฉายา. เอกสารประกอบการสอนวิชา การประยุกต์สื่อเพื่อการพัฒนา 1. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2551.
- ภัควดี ท้วจบ. การเปิดรับข่าวสาร ความรู้ ทักษะคิดของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครเกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภคของสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ สาขาวิชานิเทศศาสตร์พัฒนาการ ภาควิชาการประชาสัมพันธ์ คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2551.
- มดิชน. การรับสมัครนักศึกษาแพทย์. [ออนไลน์]. 2552. แหล่งที่มา: <http://203.146.228.2/NEWS/index.asp?PagePosition=5> [2552, มกราคม 28]
- มดิชน. ข่าวตัดแอดมิชชันส์. [ออนไลน์]. 2552. แหล่งที่มา: http://www.satit.mua.go.th/newspaper/search_by_date.php [2552, พฤษภาคม 4]
- ยุบล เบ็ญจรงค์กิจ. การวิเคราะห์ผู้รับสาร. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2534.
- รุจิรา คงรุ่งโรจน์. การเปิดรับข่าวสาร ความรู้และทัศนคติเกี่ยวกับมาตรา 40 ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 ของบุคคลในองค์กรที่ดำเนินธุรกิจด้านการสื่อสารโทรคมนาคม. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ สาขาวิชานิเทศศาสตร์พัฒนาการ ภาควิชาการประชาสัมพันธ์ คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2543.

รายงานการศึกษา. **ข่าวสด** (9 มกราคม 2552): 28.

วิเชียร เกตุสิงห์. **การวิจัยเชิงปฏิบัติ**. กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช, 2537.

สุชาดา บวรกิตติวงศ์ และคณะ. **ผลกระทบของการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาระบบใหม่ที่มีต่อผู้เกี่ยวข้อง**. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2545.

สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ. **แอดมิชชันส์**. [ออนไลน์]. 2552. แหล่งที่มา: <http://www.niets.or.th> [2552, สิงหาคม 22]

สมาคมอธิการบดีแห่งประเทศไทย. **ระบบแอดมิชชันส์**. [ออนไลน์]. 2552. แหล่งที่มา: <http://www.cuas.or.th> [2553, กุมภาพันธ์ 7]

สุรเชษฐ พิทยาพิบูลย์พงศ์. **การเปิดรับข่าวสาร ความรู้ ทักษะ และพฤติกรรมการเรียนแบบออนไลน์ของนิสิตนักศึกษาในกรุงเทพมหานคร**. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาวิชานิเทศศาสตร์พัฒนาการภาควิชาการประชาสัมพันธ์ คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2546.

สุวดี ยาป่าคาย. **การเปิดรับข่าวสารทัศนคติและความพึงพอใจเกี่ยวกับการเรียนการสอนผ่านอินเทอร์เน็ต**. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาวิชานิเทศศาสตร์พัฒนาการภาควิชาการประชาสัมพันธ์ คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2551.

สุวิมล ว่องวาณิช และคณะ. **ความคิดเห็นที่มีต่อนโยบายการเพิ่มน้ำหนัก GPA และ PR ในระบบการสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัยสำหรับปีการศึกษา 2547 และระบบการคัดเลือกที่พึงประสงค์ในอนาคต**. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2546.

อัจฉรา วัฒนานรงค์. **เอกสารประกอบการสอนวิชา สังคมวิทยาและเศรษฐศาสตร์การอุดมศึกษา**. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2539.

อัจฉรา วัฒนานรงค์ และอมรรัตน์ ภิญโญนันตพงษ์. **รายงานการวิจัยประเมินผลการรับบุคคลเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา**. กรุงเทพมหานคร: พิมพ์ดีการพิมพ์ จำกัด, 2550.

อรนุช งามขาว. **การเปิดรับข่าวสาร ความรู้ ทักษะ และการปฏิบัติตามกฎจราจรของคนเดินเท้าในกรุงเทพมหานคร**. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาวิชานิเทศศาสตร์พัฒนาการภาควิชาการประชาสัมพันธ์ คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2543.

ภาษาอังกฤษ

Allport, G.W. **A Handbook of Social Psychology**. Worcester. MA: Clark University Press, 1935.

Atkin, C.K. **New Model For Mass Communication Research**. New York: The Free Press, 1973.

Bartz, A.E. **Basic Statistical Concepts**. New Jersey: Prentice-Hall, 1999.

Bloom, Benjamin S. **Taxonomy of Education Objectives**. New York: David McKay Company, Inc, 1956.

Good, Carter V. **Dictionary of Education**. New York: McGraw-Hill Book Company, 1973.

Mcguire, W.J. **The Nature of Attitude and Attitude Change The Handbook of Social Psychology**. 2nd, ed. Massachusetts: Addison Wesley Publishing Company, 1969.

Newcomb, T.M. **Social Psychology**. New York: Dryden Press, 1954.